

Uradni list

Evropske unije

C 243

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 59

4. julij 2016

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2016/C 243/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

Splošno sodišče

2016/C 243/02 Razporeditev sodnikov v senate 2

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2016/C 243/03 Zadeva C-128/14: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën/Het Oudeland Beheer BV (Predhodno odločanje — Obdavčenje — DDV — Obdavčljive transakcije — Uporaba blaga, pridobljenega „v okviru dejavnosti“, za namene dejavnosti — Obravnava kot dobava, opravljena za plačilo — Davčna osnov) 5

SL

2016/C 243/04	Združene zadeve C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 in od C-391/14 do C-393/14: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. aprila 2016 (predlogi za sprejetje predhodne odločbe Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Avstrija, Nizozemska, Italija) – Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV in drugi/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14) (Predhodno odločanje — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Evropski uniji — Direktiva 2003/87/ES — Člen 10a(5) — Metoda dodelitve pravic — Brezplačna dodelitev pravic — Način izračuna enotnega medsektorskega korekcijskega faktorja — Sklep 2011/278/EU — Člen 15(3) — Sklep 2013/448/EU — Člen 4 — Priloga II — Veljavnost)	6
2016/C 243/05	Zadeva C-346/14: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 4. maja 2016 – Evropska komisija/Republika Avstrija (Neizpolnitev obveznosti države — Člen 4(3) PEU — Člen 288 PDEU — Direktiva 2000/60/ES — Vodna politika Unije — Člen 4(1) — Preprečevanje poslabšanja stanja teles površinskih voda — Člen 4(7) — Izjema od prepovedi poslabšanja — Prevladujoč javni interes — Dovoljenje za gradnjo hidroelektrarne na reki Schwarze Sulm (Avstrija) — Poslabšanje stanja voda)	8
2016/C 243/06	Zadeva C-358/14: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 4. maja 2016 – Republika Poljska/Evropski parlament, Svet Evropske unije (Ničnostna tožba — Približevanje zakonodaj — Direktiva 2014/40/EU — Členi 2, točka 25, 6(2)(b), 7, od (1) do (5), (7), prvi stavek, in od (12) do (14), ter 13(1)(c) — Veljavnost — Proizvodnja, predstavitev in prodaja tobačnih izdelkov — Prepoved dajanja na trg tobačnih izdelkov z značilno aromo — Tobačni izdelki z vsebnostjo mentola — Pravna podlaga — Člen 114 PDEU — Načelo sorazmernosti — Načelo subsidiarnosti)	8
2016/C 243/07	Zadeva C-477/14: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 4. maja 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Združeno kraljestvo) – Pillbox 38 (UK) Ltd/Secretary of State for Health (Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Direktiva 2014/40/EU — Člen 20 — Elektronske cigarete in posodice za ponovno polnjenje — Veljavnost — Načelo enakega obravnavanja — Načeli sorazmernosti in pravne varnosti — Načelo subsidiarnosti — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člena 16 in 17)	9
2016/C 243/08	Zadeva C-520/14: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 12. maja 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Gemeente Borsele/Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën/Gemeente Borsele (Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Člena 2(1)(c) in 9(1) — Davčni zavezanci — Ekonomske dejavnosti — Pojem — Šolski prevoz)	10

2016/C 243/09	Zadeva C-528/14: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 27. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – X/Staatssecretaris van Financiën (Predhodno odločanje — Skupna carinska tarifa — Uredba (ES) št. 1186/2009 — Člen 3 — Oprostitev uvoznih dajatev — Osebnostna lastnina — Prenos stalnega prebivališča iz tretje države v državo članico — Pojem „običajno prebivališče“ — Nemožnost združevanja običajnega prebivališča v državi članici in v tretji državi — Merila za določanje kraja običajnega prebivališča)	10
2016/C 243/10	Združeni zadevi C-532/14 in C-533/14: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. maja 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Toorank Productions BV/ Staatssecretaris van Financiën (Predhodno odločanje — Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Kombinirana nomenklatura — Tarifna številka 2206 — Tarifna številka 2208 — Alkoholne pijače, pridobljene s fermentacijo, ki ji sledi prečiščenje — Dodatek aditivov alkoholnim pijačam, pridobljenim s fermentacijo, ki ji sledi prečiščenje — Pijače, ki nimajo več lastnosti pijač, ki spadajo v tarifno številko 2206)	11
2016/C 243/11	Zadeva C-547/14: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 4. maja 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court) – Združeno kraljestvo) – The Queen, na predlog Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited/Secretary of State for Health (Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Direktiva 2014/40/EU — Členi 7, 18 ter 24(2) in (3) — Členi 8(3), 9(3), 10(1)(a), (c) in (g), 13 in 14 — Proizvodnja, predstavitev in prodaja tobačnih izdelkov — Veljavnost — Pravna podlaga — Člen 114 PDEU — Načelo sorazmernosti — Načelo subsidiarnosti — Temeljne pravice Unije — Svoboda izražanja — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 11)	12
2016/C 243/12	Zadeva C-233/15: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 28. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – SIA „Oniors Bio“/Valsts ieņēmumu dienests (Predhodno odločanje — Uredba (EGS) št. 2658/87 — Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Kombinirana nomenklatura — Tarifni podštevilki 1517 90 91 in 1518 00 31 — Tekoča nepredelana nehlapljiva rastlinska mešanica, sestavljena iz repičnega olja (88 %) in sončničnega olja (12 %))	13
2016/C 243/13	Zadeva C-358/15 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2016 – Bank of Industry and Mine/Svet Evropske unije (Pritožba — Omejevalni ukrepi proti Iranu — Seznam oseb in subjektov, za katere se uporablja zamrzitev sredstev in gospodarskih virov — Izvedbena uredba (EU) št. 945/2012 — Pravna podlaga — Merilo materialne, logistične in finančne podpore iranski vladi — Del dobička državne družbe, izplačan Iranski državi)	14
2016/C 243/14	Zadeva C-384/14: Sklep Sodišča (deseti senat) z dne 28. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona – Španija) – Alta Realitat SL/Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen (Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah — Vročanje sodnih in izvensodnih pisanj — Uredba (ES) št. 1393/2007 — Člen 8 — Neobstoje prevoda pisanja — Zavrnitev sprejema pisanja — Jezikovna znanja naslovnika pisanja — Nadzor s strani sodišča, ki mu je bila v izvorni državi članici zadeva predložena)	14
2016/C 243/15	Zadeva C-607/15 P: Pritožba, ki jo je Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság vložil 18. novembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 10. septembra 2015 v zadevi T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság/Evropski parlament	15

2016/C 243/16	Zadeva C-146/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 14. marca 2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V./DHL Paket GmbH	15
2016/C 243/17	Zadeva C-186/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Oradea (Romunija) 1. aprila 2016 – Ruxandra Paula Andriciuc in drugi/Banca Românească SA	16
2016/C 243/18	Zadeva C-215/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španija) 18. aprila 2016 – Elecdey Carcelén S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	17
2016/C 243/19	Zadeva C-216/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španija) 18. aprila 2016 – Energías Eólicas de Cuenca S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	18
2016/C 243/20	Zadeva C-220/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španija) 20. aprila 2016 – Iberenova Promociones S.A.U./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	19
2016/C 243/21	Zadeva C-221/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španija) 20. aprila 2016 – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	20
2016/C 243/22	Zadeva C-222/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija) 20. aprila 2016 – „MIP-TS“ OOD/Nachalnik na Mitnitsa Varna	21
2016/C 243/23	Zadeva C-224/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 20. aprila 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)/Nachalnik na Mitnitsa Burgas als Rechtsnachfolger des Zollamts Svilengrad . . .	22
2016/C 243/24	Zadeva C-251/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 2. maja 2016 – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosman	23
2016/C 243/25	Zadeva C-263/16 P: Pritožba, ki jo je Schenker Ltd vložila 12. maja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 29. februarja 2016 v zadevi T-265/12, Schenker Ltd/Evropska komisija . .	24
2016/C 243/26	Zadeva C-264/16 P: Pritožba, ki so jo Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd vložile 12. maja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 29. februarja 2016 v zadevi T-267/12, Deutsche Bahn AG in drugi/Evropska komisija	25
2016/C 243/27	Zadeva C-271/16 P: Pritožba, ki so jo Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd vložile 13. maja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 29. februarja 2016 v zadevi T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd in drugi/Evropska komisija	27

Splošno sodišče

2016/C 243/28	Združeni zadevi T-423/13 in T-64/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2016 – Good Luck Shipping/Svet (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti zoper nekatere osebe in subjekte zaradi preprečevanja širjenja jedrskega orožja v Iranu — Zamrznitev sredstev — Napačna uporaba prava — Pravna podlaga — Napaka pri presoji — Neobstoje dokazov)	28
2016/C 243/29	Zadeva T-226/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2016 – Komisija/McCarron Poultry (Arbitražna klavzula — Peti okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (1998–2002) — Pogodba, ki se nanaša na področje „Energije, okolja in trajnostnega razvoja“ — Odpoved pogodbe — Vračilo dela vnaprej plačanih zneskov — Zamudne obresti — Postopek z zamudno sodbo)	29
2016/C 243/30	Zadeva T-753/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2016 – Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije ocean beach club ibiza — Prejšnji nacionalni figurativna in verbalna znamka ocean drive Ibiza hotel in OCEAN THE GROUP — Izbris prejšnje znamke, na podlagi katere je bila sprejeta izpodbijana odločba — Ustavitev postopka)	29
2016/C 243/31	Zadeva T-5/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2016 – Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije ocean beach club ibiza — Prejšnji nacionalni figurativni znamki OC ocean club in OC ocean club Ibiza — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	30
2016/C 243/32	Zadeva T-6/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2016 – Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije ocean ibiza — Prejšnji nacionalni figurativni znamki OC ocean club in OC ocean club Ibiza — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	31
2016/C 243/33	Zadeva T-126/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2016 – El Corte Inglés/EUIPO – Grup Supeco Maxor (Supeco) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije Supeco — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije SUPER COR — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Obseg preizkusa, ki ga opravi odbor za pritožbe — Blago in storitve, na katerih temelji ugovor — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Pravilo 15(2)(f) Uredbe (ES) št. 2868/95 — Sporočilo št. 2/12)	31
2016/C 243/34	Združeni zadevi T-422/15 in T-423/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2016 – U-R LAB/EUIPO (THE DINING EXPERIENCE) (Znamka Evropske unije — Prijava figurativne in besedne znamke Evropske unije THE DINING EXPERIENCE — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoje razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Obveznost obrazložitve — Člen 75 Uredbe št. 207/2009)	32
2016/C 243/35	Zadeva T-376/15: Tožba, vložena 28. aprila 2016 – KK/EASME	33
2016/C 243/36	Zadeva T-5/16: Tožba, vložena 4. januarja 2016 – Gregis/EUIPO – DM9 Automobili (ATS)	33

2016/C 243/37	Zadeva T-167/16: Tožba, vložena 19. aprila 2016 – Poljska/Komisija	34
2016/C 243/38	Zadeva T-170/16: Tožba, vložena 19. aprila 2016 – Guardian Glass España, Central Vidriera/Komisija	35
2016/C 243/39	Zadeva T-185/16: Tožba, vložena 25. aprila 2016 – Make up for ever/EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)	36
2016/C 243/40	Zadeva T-187/16: Tožba, vložena 22. aprila 2016 – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik/EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)	37
2016/C 243/41	Zadeva T-197/16: Tožba, vložena 22. aprila 2016 – Andrea Incontri/EUIPO - HigicoL (ANDREA INCONTRI)	38
2016/C 243/42	Zadeva T-208/16: Tožba, vložena 29. aprila 2016 – Ranocchia/ERCEA	38
2016/C 243/43	Zadeva T-210/16: Tožba, vložena 5. maja 2016 – Lukash/Svet	39
2016/C 243/44	Zadeva T-212/16: Tožba, vložena 9. maja 2016 – El Corte Inglés/EUIPO – Elho Business & Sport (FREE STyLe)	40
2016/C 243/45	Zadeva T-213/16: Tožba, vložena 9. maja 2016 – El Corte Inglés/EUIPO – Elho Business & Sport (FREE STYLE)	41
2016/C 243/46	Zadeva T-216/16: Tožba, vložena 11. maja 2016 – Vignerons de la Méditerranée/EUIPO – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)	42
2016/C 243/47	Zadeva T-227/16: Tožba, vložena 10. maja 2016 – Haverkamp/EUIPO - Sissel (Fußmatte)	43
2016/C 243/48	Zadeva T-228/16: Tožba, vložena 10. maja 2016 – Haverkamp/EUIPO– Sissel (reliefna površina prodnato obrežje)	43
2016/C 243/49	Zadeva T-232/16 P: Pritožba, ki jo je 12. maja 2016 vložila Evropska komisija zoper sodbo, ki jo je 2. marca 2016 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-3/15, Frieberger inVallin/Komisija	44
2016/C 243/50	Zadeva T-233/16 P: Pritožba, ki jo je 12. maja 2016 vložil: José Luis Ruiz Molina zoper sodbo, ki jo je 2. marca 2016 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi - 60/15, Ruiz Molina/UUNT	45
2016/C 243/51	Zadeva T-234/16: Tožba, vložena 9. maja 2016 – Meissen Keramik/EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur (Meissen)	46
2016/C 243/52	Zadeva T-236/16: Tožba, vložena 10. maja 2016 – Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl)	46
2016/C 243/53	Zadeva T-239/16: Tožba, vložena 12. maja 2016 – Polskie Zdroje/EUIPO (perlage)	47
2016/C 243/54	Zadeva T-243/16: Tožba, vložena 18. maja 2016 – Fredo/EUIPO – Fredo Fredo (Freggo)	48
2016/C 243/55	Zadeva T-244/16: Tožba, vložena 13. maja 2016 – Yanukovych/Svet	49
2016/C 243/56	Zadeva T-245/16: Tožba, vložena 13. maja 2016 – Yanukovych/Svet	50
Sodišče za uslužbence Evropske unije		
2016/C 243/57	Zadeva F-19/16: Tožba, vložena 5. aprila 2016 – ZZ/EIB	52

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

(2016/C 243/01)

Zadnja objava

UL C 232, 27.6.2016

Prejšnje objave

UL C 222, 20.6.2016

UL C 211, 13.6.2016

UL C 200, 6.6.2016

UL C 191, 30.5.2016

UL C 175, 17.5.2016

UL C 165, 10.5.2016

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SPLOŠNO SODIŠČE

Razporeditev sodnikov v senate

(2016/C 243/02)

Na občni seji Splošnega sodišča je bilo 9. junija 2016 po tem, ko so P. G. Xuereb, F. Schalin in I. Reine nastopili funkcijo sodnika, na predlog predsednika, podan v skladu s členom 13(2) Poslovnika, odločeno, da se za obdobje od 9. junija 2016 do 31. avgusta 2016 spremeni sklep z dne 23. oktobra 2013 ⁽¹⁾ o razporeditvi sodnikov v senate, kakor je bil nazadnje spremenjen s sklepom z dne 13. aprila 2016 ⁽²⁾, in da se sodnike razporedi v senate tako:

Prvi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

H. Kanninen, podpredsednik, I. Pelikánová, sodnica, E. Buttigieg, S. Gervasoni in L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, sodniki.

Prvi senat v sestavi treh sodnikov:

H. Kanninen, podpredsednik

a) I. Pelikánová, sodnica, in E. Buttigieg, sodnik;

b) I. Pelikánová, sodnica, in L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, sodnik;

c) E. Buttigieg in L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, sodnika.

Drugi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

M. E. Martins Ribeiro, predsednica senata, E. Bieliūnas, S. Gervasoni, L. Madise in Z. Csehi, sodniki.

Drugi senat v sestavi treh sodnikov:

M. E. Martins Ribeiro, predsednica senata

a) S. Gervasoni in L. Madise, sodnika;

b) S. Gervasoni in Z. Csehi, sodnika;

c) L. Madise in Z. Csehi, sodnika.

⁽¹⁾ UL C 344, 23.11.2013, str. 2.

⁽²⁾ UL C 175, 17.5.2016, str. 2.

Tretji razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

S. Papasavas, predsednik senata, I. Labucka, sodnica, E. Bieliūnas, I. S. Forrester in C. Iliopoulos, sodniki.

Tretji senat v sestavi treh sodnikov:

S. Papasavas, predsednik senata

- a) E. Bieliūnas in I. S. Forrester, sodnika;
- b) E. Bieliūnas in C. Iliopoulos, sodnika;
- c) I. S. Forrester in C. Iliopoulos, sodnika.

Četrty razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

M. Prek, predsednik senata, I. Labucka, sodnica, J. Schwarcz, V. Kreuschitz in F. Schalin, sodniki.

Četrty senat v sestavi treh sodnikov:

M. Prek, predsednik senata

- a) I. Labucka, sodnica, in V. Kreuschitz, sodnik;
- b) I. Labucka, sodnica, in F. Schalin, sodnik;
- c) V. Kreuschitz in F. Schalin, sodnika.

Peti razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

A. Dittrich, predsednik senata, F. Dehousse, J. Schwarcz, sodnika, V. Tomljenović in I. Reine, sodnici.

Peti senat v sestavi treh sodnikov:

A. Dittrich, predsednik senata

- a) J. Schwarcz, sodnik, in V. Tomljenović, sodnica;
- b) J. Schwarcz, sodnik, in I. Reine, sodnica;
- c) V. Tomljenović in I. Reine, sodnici.

Šesti razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

S. Frimodt Nielsen, predsednik senata, F. Dehousse, sodnik, I. Wiszniewska-Białecka, sodnica, A. M. Collins in V. Valančius, sodnika.

Šesti senat v sestavi treh sodnikov:

S. Frimodt Nielsen, predsednik senata

- a) F. Dehousse in A. M. Collins, sodnika;
- b) F. Dehousse in V. Valančius, sodnika;
- c) A. M. Collins in V. Valančius, sodnika.

Sedmi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

M. van der Woude, predsednik senata, I. Wiszniewska-Bialecka, M. Kančeva, sodnici, I. Ulloa Rubio, sodnik, in A. Marcoulli, sodnica.

Sedmi senat v sestavi treh sodnikov:

M. van der Woude, predsednik senata

- a) I. Wiszniewska-Bialecka, sodnica, in I. Ulloa Rubio, sodnik;
- b) I. Wiszniewska-Bialecka in A. Marcoulli, sodnici;
- c) I. Ulloa Rubio, sodnik, in A. Marcoulli, sodnica.

Osmi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

D. Gracias, predsednik senata, O. Czúcz, sodnik, M. Kančeva, sodnica, C. Wetter, sodnik, in N. Póltorak, sodnica.

Osmi senat v sestavi treh sodnikov:

D. Gracias, predsednik senata

- a) M. Kančeva, sodnica, in C. Wetter, sodnik;
- b) M. Kančeva in N. Póltorak, sodnici;
- c) C. Wetter, sodnik, in N. Póltorak, sodnica.

Deveti razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

G. Berardis, predsednik senata, O. Czúcz, A. Popescu, D. Spielmann in P. G. Xuereb, sodniki.

Deveti senat v sestavi treh sodnikov:

G. Berardis, predsednik senata

- a) O. Czúcz in A. Popescu, sodnika;
- b) D. Spielmann in P. G. Xuereb, sodnika.

Razširjeni senati v sestavi petih sodnikov se oblikujejo tako:

- pri prvem, drugem, tretjem, četrtem, petem, šestem, sedmem in osmem senatu se ožji sestavi, ki ji je bila zadeva prvotno dodeljena, dodata četrti sodnik, ki je iz tega senata, in peti sodnik, ki je iz naslednjega senata glede na njihovo oštevilčenje (razen predsednika senata) in se določi po vrstnem redu iz člena 8 Poslovnika;
- pri devetem senatu se ožji sestavi, ki ji je bila zadeva prvotno dodeljena, dodata preostala sodnika iz tega senata.

Senati v sestavi treh sodnikov, v katere so razporejeni štirje sodniki, zasedajo v treh podsestavah.

Senat v sestavi treh sodnikov, v katerega je razporejenih pet sodnikov, zaseda v dveh podsestavah.

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën/Het Oudeland Beheer BV

(Zadeva C-128/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obdavčenje — DDV — Obdavčljive transakcije — Uporaba blaga, pridobljenega „v okviru dejavnosti“, za namene dejavnosti — Obravnava kot dobava, opravljena za plačilo — Davčna osnov)

(2016/C 243/03)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnik kasacijske pritožbe: Staatssecretaris van Financiën

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Het Oudeland Beheer BV

Izrek

1. Člen 11(A)(1)(b) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 95/7/ES z dne 10. aprila 1995, je treba razlagati tako, da je mogoče vrednost stvarne pravice, ki svojemu imetniku omogoča uporabo nepremičnine, in stroške dokončanja gradnje poslovne stavbe, zgrajene na zadevnem zemljišču, vključiti v davčno osnovo za dobavo v smislu člena 5(7)(a) te direktive, kakor je bila spremenjena, če je davčni zavezanec že plačal davek na dodano vrednost za to vrednost in te stroške, vendar ga je tudi takoj in v celoti odbil.
2. V položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je bilo zemljišče s stavbo v gradnji na njem pridobljeno z ustanovitvijo stvarne pravice, ki imetniku daje pravico do uporabe teh nepremičnin, je treba člen 11(A)(1)(b) Šeste direktive 77/388, kakor je bila spremenjena z Direktivo 95/7, razlagati tako, da vrednost te stvarne pravice, ki mora biti vključena v davčno osnovo za dobavo v smislu člena 5(7)(a) navedene direktive, ustreza vrednosti zneskov, ki jih je treba plačati vsako leto v času preostalega trajanja dednega zakupa, iz katerega izhaja ta stvarna pravica, in ki so popravljeni ali kapitalizirani po metodi, kakršna je bila uporabljena za določitev vrednosti ustanovitve dedne zakupne pravice.

⁽¹⁾ UL C 159, 26.5.2014.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. aprila 2016 (predlogi za sprejetje predhodne odločbe Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Avstrija, Nizozemska, Italija) – Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV in drugi/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14)

(Združene zadeve C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 in od C-391/14 do C-393/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Evropski uniji — Direktiva 2003/87/ES — Člen 10a(5) — Metoda dodelitve pravic — Brezplačna dodelitev pravic — Način izračuna enotnega medsektorskega korekcijskega faktorja — Sklep 2011/278/EU — Člen 15(3) — Sklep 2013/448/EU — Člen 4 — Priloga II — Veljavnost)

(2016/C 243/04)

Jezik postopka: nemščina, nizozemščina, italijanščina

Predložitvena sodišča

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

(Zadeva C-191/14)

Tožeča stranka: Borealis Polyolefine GmbH

Tožena stranka: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Zadeva C-192/14)

Tožeča stranka: OMV Refining & Marketing GmbH

Tožena stranka: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Zadeva C-295/14)

Tožeča stranka: DOW Benelux BV in drugi

Tožene stranke: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Zadeva C-389/14)

Tožeče stranke: Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl

Tožene stranke: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

ob udeležbi: Edison SpA

(Zadeva C-391/14)

Tožeča stranka: Api Raffineria di Ancona SpA

Tožene stranke: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

ob udeležbi: Edison SpA

(Zadeva C-392/14)

Tožeča stranka: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Tožene stranke: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

ob udeležbi: Cofely Italia SpA

(Zadeva C-393/14)

Tožeča stranka: Dalmine SpA

Tožene stranke: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

ob udeležbi: Cofely Italia SpA, Buzzi Unicem SpA

Izrek

1. Pri preučitvi vprašanj od prvega do četrtega v zadevah C-191/14 in C-192/14, tretjega vprašanja v zadevi C-295/14 ter prvega vprašanja v zadevah C-389/14 in od C-391/14 do C-393/14 se ni pokazal noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost člena 15(3) Sklepa Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta v delu, v katerem je s tem členom 15(3) pri določitvi največje letne količine pravic izključeno upoštevanje emisij proizvajalcev električne energije.
2. Člen 4 Sklepa Komisije 2013/448/EU z dne 5. septembra 2013 v zvezi z nacionalnimi izvedbenimi ukrepi za prehodno brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov v skladu s členom 11(3) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Priloga II k temu sklepu nista veljavna.
3. Učinki razglasitve neveljavnosti člena 4 Sklepa 2013/448 in Priloge II k temu sklepu se časovno omejijo tako, prvič, da ta razglasitev neveljavnosti učinkuje šele po izteku obdobja desetih mesecev od datuma razglasitve te sodbe, da bo lahko Evropska komisija sprejela potrebne ukrepe, in drugič, da ukrepov, sprejetih do izteka tega obdobja na podlagi določb, ki so bile razglašene za neveljavne, ni mogoče izpodbijati.

⁽¹⁾ UL C 303, 8.9.2014.
UL C 372, 20.10.2014.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 4. maja 2016 – Evropska komisija/Republika Avstrija(Zadeva C-346/14) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Člen 4(3) PEU — Člen 288 PDEU — Direktiva 2000/60/ES — Vodna politika Unije — Člen 4(1) — Preprečevanje poslabšanja stanja teles površinskih voda — Člen 4(7) — Izjema od prepovedi poslabšanja — Prevladujoč javni interes — Dovoljenje za gradnjo hidroelektrarne na reki Schwarze Sulm (Avstrija) — Poslabšanje stanja voda)

(2016/C 243/05)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: E. Manhaeve, C. Hermes in G. Wilms, agenti)

Tožena stranka: Republika Avstrija (zastopnica: C. Pesendorfer, agentka)

Intervenientka v podporo toženi stranki: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, Z. Petzl in J. Vlácil, agenti)

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 361, 13.10.2014.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 4. maja 2016 – Republika Poljska/Evropski parlament, Svet Evropske unije(Zadeva C-358/14) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Približevanje zakonodaj — Direktiva 2014/40/EU — Členi 2, točka 25, 6(2)(b), 7, od (1) do (5), (7), prvi stavek, in od (12) do (14), ter 13(1)(c) — Veljavnost — Proizvodnja, predstavitev in prodaja tobakčnih izdelkov — Prepoved dajanja na trg tobakčnih izdelkov z značilno aromo — Tobačni izdelki z vsebnostjo mentola — Pravna podlaga — Člen 114 PDEU — Načelo sorazmernosti — Načelo subsidiarnosti)

(2016/C 243/06)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopnika: B. Majczyna in M. Szwarc, agenta)

Intervenientka v podporo tožeče stranke: Romunija (Zastopniki: R.-H. Radu, D. M. Bulancea in A. Vacaru, agenti)

Toženi stranki: Evropski parlament (zastopniki: L. Visaggio, J. Rodrigues in A. Pospíšilová Padowska, agenti), Svet Evropske unije (zastopniki: O. Segnana, J. Herrmann, K. Pleśniak in M. Simm, agenti)

Intervenienti v podporo toženih strank: Irska (zastopniki: J. Quaney, M. A. Joyce, agenti, skupaj z E. Barringtonom in M. J. Cookom, SC, in E. Carolanom, BL), Francoska republika (zastopnika: D. Colas in S. Ghiandoni, agenta), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: V. Kaye, C. Brodie in M. Holt, agenti, skupaj z I. Rogersom, QC, S. Abram in M. E. Metcalfom, barristers), Evropska komisija (zastopniki: M. Van Hoof, C. Cattabriga in M. Owsiany-Hornung, agenti)

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Republiki Poljski se naloži plačilo stroškov.
3. Irska, Francoska republika, Romunija, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska ter Evropska komisija nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 315, 15.9.2014.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 4. maja 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Združeno kraljestvo) – Pillbox 38 (UK) Ltd/Secretary of State for Health

(Zadeva C-477/14) (¹)

(Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Direktiva 2014/40/EU — Člen 20 — Elektronske cigarete in posodice za ponovno polnjenje — Veljavnost — Načelo enakega obravnavanja — Načeli sorazmernosti in pravne varnosti — Načelo subsidiarnosti — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člena 16 in 17)

(2016/C 243/07)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pillbox 38 (UK) Ltd

Tožena stranka: Secretary of State for Health

Izrek

Pri preučitvi predloženega vprašanja ni bil ugotovljen noben element, ki bi vplival na veljavnost člena 20 Direktive 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES.

(¹) UL C 7, 12.1.2015.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 12. maja 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Gemeente Borsele/Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën/Gemeente Borsele

(Zadeva C-520/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Člena 2(1)(c) in 9(1) — Davčni zavezanci — Ekonomske dejavnosti — Pojem — Šolski prevoz)

(2016/C 243/08)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Vložnici kasacijske pritožbe: Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën

Drugi stranki v postopku: Staatssecretaris van Financiën, Gemeente Borsele

Izrek

Člen 9(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da lokalna skupnost, ki opravlja storitev šolskega prevoza v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, ne opravlja ekonomske dejavnosti in torej ni davčna zavezanica.

⁽¹⁾ UL C 56, 16.2.2015.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 27. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – X/Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-528/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Skupna carinska tarifa — Uredba (ES) št. 1186/2009 — Člen 3 — Oprostitev uvoznih dajatev — Osebná lastnina — Prenos stalnega prebivališča iz tretje države v državo članico — Pojem „običajno prebivališče“ — Nemožnost združevanja običajnega prebivališča v državi članici in v tretji državi — Merila za določanje kraja običajnega prebivališča)

(2016/C 243/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica kasacijske pritožbe: X

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Staatssecretaris van Financiën

Izrek

1. Člen 3 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti je treba razlagati tako, da za namene uporabe tega člena fizična oseba običajnega prebivališča ne more imeti hkrati v državi članici in v tretji državi.
2. V okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, v katerih ima zainteresirana oseba v tretji državi osebne in poklicne vezi, v državi članici pa osebne vezi, je treba pri določitvi, ali je običajno prebivališče te osebe v smislu člena 3 Uredbe št. 1186/2009 v tretji državi, ob celostni presoji upoštevni dejstev poseben pomen nameniti trajanju prebivanja zadevne osebe v tej tretji državi.

(¹) UL C 56, 16.2.2015.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. maja 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Toorank Productions BV/Staatssecretaris van Financiën

(Združeni zadevi C-532/14 in C-533/14) (¹)

(Predhodno odločanje — Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitve — Kombinirana nomenklatura — Tarifna številka 2206 — Tarifna številka 2208 — Alkoholne pijače, pridobljene s fermentacijo, ki ji sledi prečiščenje — Dodatek aditivov alkoholnim pijačam, pridobljenim s fermentacijo, ki ji sledi prečiščenje — Pijače, ki nimajo več lastnosti pijač, ki spadajo v tarifno številko 2206)

(2016/C 243/10)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica kasacijske pritožbe: Toorank Productions BV

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Staatssecretaris van Financiën

Izrek

1. Kombinirano nomenklaturu iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi v različici po spremembi z Uredbo Komisije (ES) št. 1719/2005 z dne 27. oktobra 2005 in Uredbo Komisije (ES) št. 1214/2007 z dne 20. septembra 2007 je treba razlagati tako, da v tarifno številko 2208 te nomenklature spada pijača, kot je Ferm Fruit, pridobljena s fermentacijo jabolčnega koncentrata, namenjena potrošnji kot taka ali kot osnovna sestavina drugih pijač, z nevtralno barvo, vonjem in okusom, ki so posledica prečiščenja, med drugim z ultrafiltracijo, in katere volumska vsebnost alkohola je 16 %, brez dodatka destiliranega alkohola.
2. Kombinirano nomenklaturu iz Priloge I k Uredbi št. 2658/87 v različici po spremembi z Uredbo št. 1719/2005 in Uredbo št. 1214/2007 je treba razlagati tako, da v tarifno številko 2208 te nomenklature spadajo pijače z volumsko vsebnostjo alkohola 14 %, ki se proizvedejo tako, da se pijači Ferm Fruit dodajo sladkor, arome, barvila, ojačevalci okusa, zgoščevalci in konzervansi, v primeru ene izmed teh pijač pa tudi krema, in ne vsebujejo destiliranega alkohola.

3. Kombinirano nomenklaturu iz Priloge I k Uredbi št. 2658/87 v različici po spremembi z Uredbo št. 1719/2005 in Uredbo št. 1214/2007 je treba razlagati tako, da v tarifno številko 2208 te nomenklature spada pijača z volumsko vsebnostjo alkohola 13,4 %, ki se proizvede tako, da se pijači Ferm Fruit dodajo sladkor, arome, barvila, ojačevalci okusa, zgoščevalci in destilirani alkohol, pri čemer volumen in odstotni delež destiliranega alkohola v tej pijači ne predstavljata več kot 49 % vsega alkohola, vsebovanega v tej pijači, 51 % preostalega alkohola pa je rezultat postopka fermentacije.

⁽¹⁾ UL C 65, 23.2.2015.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 4. maja 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court) – Združeno kraljestvo) – The Queen, na predlog Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited/Secretary of State for Health

(Zadeva C-547/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Direktiva 2014/40/EU — Členi 7, 18 ter 24(2) in (3) — Členi 8(3), 9(3), 10(1)(a), (c) in (g), 13 in 14 — Proizvodnja, predstavitev in prodaja tobačnih izdelkov — Veljavnost — Pravna podlaga — Člen 114 PDEU — Načelo sorazmernosti — Načelo subsidiarnosti — Temeljne pravice Unije — Svoboda izražanja — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 11)

(2016/C 243/11)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: The Queen, na predlog Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited

Tožena stranka: Secretary of State for Health

ob udeležbi: Imperial Tobacco Ltd, JT International SA, Gallaher Ltd, Tann UK Ltd, Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG, Benkert UK Ltd, Joh. Wilh. von Eicken GmbH

Izrek

- Člen 24(2) Direktive 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES je treba razlagati tako, da države članice lahko ohranijo ali uvedejo nadaljnje zahteve v zvezi z vidiki embalaže tobačnih izdelkov, ki niso usklajeni s to direktivo.
- Člen 13(1) Direktive 2014/40 je treba razlagati tako, da na etiketah zavočkov, na zunanji embalaži ter na tobačnih izdelkih prepoveduje navedbo določenih podatkov, ki so predmet te določbe, čeprav so ti vsebinsko pravilni.

3. Pri obravnavni vprašanj, ki jih je v predhodno odločanje predložilo High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court), ni bil ugotovljen noben element, ki bi vplival na veljavnost členov 7, 18 in 24(2) in (3) Direktive 2014/40 ter na veljavnost določb naslova II, poglavje II, te direktive.

(¹) UL C 56, 16.2.2016.

**Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 28. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – SIA „Oniors Bio“/Valsts ieņēmumu dienests**

(Zadeva C-233/15) (¹)

**(Predhodno odločanje — Uredba (EGS) št. 2658/87 — Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev —
Kombinirana nomenklatura — Tarifni podštevilki 1517 90 91 in 1518 00 31 — Tekoča nepredelana
nehlapljiva rastlinska mešanica, sestavljena iz repičnega olja (88 %) in sončničnega olja (12 %))**

(2016/C 243/12)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Administratīvā apgabaltiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: SIA „Oniors Bio“

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Valsts ieņēmumu dienests

Izrek

Kombinirano nomenklaturu iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi v različici, ki izhaja iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1006/2011 z dne 27. septembra 2011, je treba razlagati tako, da je treba – za ugotovitev, ali je treba mešanico rastlinskih olj, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, uvrstiti kot užitno mešanico rastlinskih olj v njeno tarifno podštevilko 1517 90 91 ali kot neužitno mešanico rastlinskih olj v njeno tarifno podštevilko 1518 00 31 – upoštevati vse upoštevne elemente obravnavane zadeve, če gre za temu proizvodu lastne značilnosti in objektivne lastnosti. Med upoštevni elementi, ki lahko utemeljijo opredelitev te mešanice kot „neužitne“, je treba presoditi informacije, ki jih je predložil proizvajalec te mešanice v okviru carinske deklaracije, v skladu s katerimi zaradi značilnosti postopka proizvodnje vsebnosti snovi, škodljivih za zdravje ljudi, ni mogoče izključiti. V zvezi s tem dejstvo, da analiza vzorcev, odvzetih iz take mešanice rastlinskih olj, ni pokazala vsebnosti snovi, škodljivih za zdravje ljudi, v njej, samo po sebi ne zadostuje za ovrženje opredelitve zadevne mešanice kot „neužitne“. Taka posledica predpostavlja obstoj drugih upoštevni dokazov, s katerimi bi bilo mogoče ovreči pravilnost informacij v zvezi s postopkom proizvodnje zadevne mešanice, ki jih je predložil proizvajalec in so navedene v tej deklaraciji, v skladu s členi 62, 68 in 71 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 648/2005 z dne 13. aprila 2005.

(¹) UL C 245, 27.7.2015.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2016 – Bank of Industry and Mine/Svet Evropske unije
(Zadeva C-358/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Omejevalni ukrepi proti Iranu — Seznam oseb in subjektov, za katere se uporablja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Izvedbena uredba (EU) št. 945/2012 — Pravna podlaga — Merilo materialne, logistične in finančne podpore iranski vladi — Del dobička državne družbe, izplačan Iranski državi)

(2016/C 243/13)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Bank of Industry and Mine (zastopnika: E. Rosenfeld in S. Perrotet, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bishop in A. Vitro, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Bank of Industry and Mine in Svet Evropske unije nosita vsak svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 294, 7.9.2015.

Sklep Sodišča (deseti senat) z dne 28. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona – Španija) – Alta Realitat SL/Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen
(Zadeva C-384/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah — Vročanje sodnih in izvensodnih pisanj — Uredba (ES) št. 1393/2007 — Člen 8 — Neobstoj prevoda pisanja — Zavrnitev sprejema pisanja — Jezikovna znanja naslovnika pisanja — Nadzor s strani sodišča, ki mu je bila v izvorni državi članici zadeva predložena)

(2016/C 243/14)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona

Stranke

Tožeča stranka: Alta Realitat SL

Toženi stranki: Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

Izrek

Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 je treba razlagati tako, da ob vročitvi pisanja naslovniku s stalnim prebivališčem v drugi državi članici, če pisanje ni sestavljeno ali mu ni priložen prevod bodisi v jeziku, ki ga zadevna oseba razume, bodisi v uradnem jeziku zaprosene države članice ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev:

- se mora sodišče, ki mu je bila v izvorni državi članici zadeva predložena, prepričati, da je bil ta naslovnik z uporabo standardnega obrazca iz Priloge II k tej uredbi primerno poučen o svoji pravici, da lahko zavrne sprejem tega pisanja;
- mora to sodišče v primeru opustitve te postopkovne zahteve v skladu z določbami navedene uredbe odpraviti to kršitev postopka;
- sodišče, ki mu je bila zadeva predložena, ne sme ovirati izvrševanja pravice naslovnika do zavrnitve sprejema pisanja;
- lahko sodišče, ki mu je bila zadeva predložena, šele po tem, ko je naslovnik dejansko izvršil svojo pravico do zavrnitve sprejema pisanja, preveri utemeljenost te zavrnitve; v ta namen mora to sodišče upoštevati vse upoštevne elemente iz spisa za ugotovitev, ali zadevna oseba razume jezik, v katerem je bilo pisanje sestavljeno, in
- kadar navedeno sodišče ugotovi, da zavrnitev naslovnika pisanja ni bila upravičena, lahko načeloma naloži posledice, določene v nacionalnem pravu za tak primer, če se ohrani polni učinek Uredbe št. 1393/2007.

(¹) UL C 338, 3.11.2014.

Pritožba, ki jo je Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság vložil 18. novembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 10. septembra 2015 v zadevi T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság/Evropski parlament

(Zadeva C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Pritožnik: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (zastopnik: D. Sobor, ügyvéd)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 4. maja 2016 pritožbo zavrglo in pritožniku naložilo plačilo stroškov.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 14. marca 2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V./DHL Paket GmbH

(Zadeva C-146/16)

(2016/C 243/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagatelj revizije: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: DHL Paket GmbH

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali morajo biti podatki o geografskem naslovu in identiteti trgovca v smislu člena 7(4)(b) Direktive 2005/29/ES ⁽¹⁾ navedeni že v reklamnem oglasu za konkretne izdelke v tiskanem mediju, čeprav potrošniki izdelke, ki se tržijo, kupujejo izključno preko spletne strani, navedene v oglasu trgovca, in lahko informacije iz člena 7(4) Direktive enostavno dobijo na tej spletni strani ali preko te spletne strani?
2. Ali je odgovor na prvo vprašanje odvisen od tega, ali podjetje, ki oglašuje v tiskanem mediju, oglašuje prodajo svojih lastnih izdelkov in v zvezi s podatki iz člena 7(4) Direktive 2005/29/ES napotuje neposredno na lastno spletno stran, oziroma ali se oglas nanaša na izdelke, ki jih prodajajo druga podjetja na spletnem portalu trgovca, in lahko potrošniki do podatkov iz člena 7(4) Direktive dostopajo šele po enem ali več nadaljnjih korakih (klikih) preko povezave na spletne strani teh drugih podjetij, ki je vzpostavljena na v oglasu navedeni spletni strani upravljavca spletnega portala?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 149, str. 22).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Oradea (Romunija) 1. aprila 2016 – Ruxandra Paula Andricu in drugi/Banca Românească SA

(Zadeva C-186/16)

(2016/C 243/17)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Oradea

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Ruxandra Paula Andricu in drugi

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Banca Românească SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(1) Direktive 93/13 ⁽¹⁾ razlagati tako, da je treba znatno neravnotežje med pravicami in obveznostmi strank, izhajajoče iz pogodbe, presojati izključno glede na trenutek sklenitve pogodbe ali pa to zajema tudi primer, kadar obveznost med periodičnim ali neprekinjenim izvajanjem pogodbe zaradi velikih sprememb menjalnega tečaja postane prevelika glede na obveznost, določeno ob sklenitvi pogodbe?
2. Ali je treba za jasen in razumljiv pogodbeni pogoj v smislu člena 4(2) Direktive 93/13 šteti pogodbeni pogoj, ki določa samo razloge, na podlagi katerih je bil zgoraj navedeni pogoj določen v navedeni pogodbi, in njegov mehanizem delovanja, ali pa mora določati tudi vse njegove morebitne posledice, zaradi katerih se lahko spremeni cena, ki jo plača potrošnik, na primer tveganje, povezano z menjalnim tečajem, in ali je mogoče glede na Direktivo 93/13/EGS trditi, da se obveznost seznanitve stranke, ki jo ima banka ob podelitvi kredita, nanaša izključno na kreditne pogoje, to je na obresti, premije in zavarovanja, naložene kreditojemalcu, pri čemer v to obveznost ni mogoče vključiti morebitnega zvišanja ali znižanja vrednosti valute?

3. Ali je treba člen 4(2) Direktive 93/13 EGS razlagati tako, da izraza, glavni predmet pogodbe' ter, ustreznost med ceno in plačilom za izmenjane storitve ali blago' zajemata pogoj, ki je določen v kreditni pogodbi, sklenjeni med prodajalcem ali ponudnikom in potrošnikom v tuji valuti, in v zvezi s katerim ni bil sklenjen posamični dogovor, na podlagi katerega bo treba kredit vrniti v isti valuti?

(¹) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španija) 18. aprila 2016 – Elecdey Carcelén S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Zadeva C-215/16)

(2016/C 243/18)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Elecdey Carcelén S.A.

Tožena stranka: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba, glede na to, da so „programi podpore“, opredeljeni v členu 2(k) Direktive 2009/28/ES, in, med njimi, davčne spodbude, ki obsegajo davčne olajšave ali oprostitve in vračilo davkov, določeni kot instrumenti, namenjeni doseganju ciljev kar zadeva porabo električne energije iz obnovljivih virov, ki so določeni v omenjeni Direktivi 2009/28/ES, šteti, da so omenjene spodbude ali ukrepi obvezni in zavezujejo države članice ter imajo neposredni učinke, tako da se nanje prizadeti posamezniki lahko sklicujejo ali jih uveljavljajo pred vsemi državnimi, sodnimi in upravnimi instancami?
2. Ali je treba, glede na to, da je za „programe podpore“, omenjene v prejšnjem vprašanju, ki med drugim obsegajo ukrepe davčnih spodbud, in sicer davčne olajšave, oprostitve in vračilo davkov, uporabljen izraz „med drugim“ šteti, da med te spodbude spada ravno neobdavčitev, torej prepoved kakršne koli vrste specifične in individualne dajatve – poleg splošnih davkov, s katerimi je obdavčena gospodarska dejavnost in proizvodnja električne energije – s katero je obdavčena električna energija iz obnovljivih virov? Poleg tega se v tem istem okviru zastavlja to vprašanje: Ali je treba [poleg tega] šteti, da je s prej navedeno splošno prepovedjo zajeta prepoved velikega števila dvojnih ali prekrivajočih se več splošnih ali posameznih davkov, ki zadevajo različne faze dejavnosti pridobivanja električne energije iz obnovljivih virov in se navezujejo na enak obdavčljivi dogodek kot obravnavana dajatev na vetrne elektrarne?
3. V primeru nikalnega odgovora na prejšnje vprašanje in če se sprejme, da je dovoljena obdavčitev električne energije iz obnovljivih virov: Ali je treba pojem „posebni nameni“ za potrebe člena 1(2) Direktive 2008/118/ES razlagati tako, da mora biti cilj te obdavčitve izključen in da mora biti poleg tega davek na električno energijo iz obnovljivih virov z vidika svoje strukture resnično nefiskalne narave in ne sme imeti zgolj narave zagotavljanja proračunskih virov ali davčnih prihodkov?

4. Ali je treba v skladu z določbo člena 4 Direktive 2003/96/ES, ki ob tem, da napotuje na ravni obdavčitve, ki jih morajo države članice uporabiti za energente in električno energijo, za referenco vzame najnižje ravni iz te direktive, ki pomenijo vsoto vseh dajatev, neposrednih in posrednih, ki se ob sprostitvi v porabo izračunavajo za te proizvode šteti, da mora ta vsota privedi do tega, da se iz ravni obdavčitve, ki jo zahteva ta direktiva, izključijo tisti nacionalni davki, ki nimajo prave nefiskalne narave tako z vidika svoje strukture kot z vidika svoje specifične namembnosti, ki se razlaga glede na odgovor na prejšnje vprašanje?
5. Ali je pojem stroški iz člena 13(1)(e) Direktive 2009/28/ES avtonomen pojem Evropskega prava, ki ga je treba razlagati širše, tako da zajema in je sinonim tudi za pojem davek na splošno?
6. V primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje se zastavlja to vprašanje: Ali stroški, ki jih morajo plačati potrošniki in na katere se nanaša prej navedeni člen 13(1)(e), lahko vključujejo samo tiste dajatve ali davčna bremena, katerih namen je nadomestilo škode, ki je posledica vpliva na okolje, in da se s pobranim zneskom odpravi škoda, ki je povezana s takim negativnim vplivom ali učinkom, ne pa tiste davke ali dajatve, ki z obdavčitvijo čistih energij sledijo cilju, ki je pretežno zagotavljanje proračunskih virov ali davčnih prihodkov?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španija) 18. aprila 2016 – Energías Eólicas de Cuenca S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Zadeva C-216/16)

(2016/C 243/19)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Tožena stranka: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba, glede na to, da so „programi podpore“, opredeljeni v členu 2(k) Direktive 2009/28/ES, in, med njimi, davčne spodbude, ki obsegajo davčne olajšave ali oprostitve in vračilo davkov, določeni kot instrumenti, namenjeni doseganju ciljev kar zadeva porabo električne energije iz obnovljivih virov, ki so določeni v omenjeni Direktivi 2009/28/ES, šteti, da so omenjene spodbude ali ukrepi obvezni in zavezujejo države članice ter imajo neposredni učinke, tako da se nanje prizadeti posamezniki lahko sklicujejo ali jih uveljavljajo pred vsemi državnimi, sodnimi in upravnimi instancami?
2. Ali je treba, glede na to, da je za „programe podpore“, omenjene v prejšnjem vprašanju, ki med drugim obsegajo ukrepe davčnih spodbud, in sicer davčne olajšave, oprostitve in vračilo davkov, uporabljen izraz „med drugim“ šteti, da med te spodbude spada ravno neobdavčitev, torej prepoved kakršne koli vrste specifične in individualne dajatve – poleg splošnih davkov, s katerimi je obdavčena gospodarska dejavnost in proizvodnja električne energije – s katero je obdavčena električna energija iz obnovljivih virov? Poleg tega se v tem istem okviru zastavlja to vprašanje: Ali je treba [poleg tega] šteti, da je s prej navedeno splošno prepovedjo zajeta prepoved velikega števila dvojnih ali prekrivajočih se več splošnih ali posameznih davkov, ki zadevajo različne faze dejavnosti pridobivanja električne energije iz obnovljivih virov in se navezujejo na enak obdavčljivi dogodek kot obravnavana dajatev na vetrne elektrarne?

3. V primeru nikalnega odgovora na prejšnje vprašanje in če se sprejme, da je dovoljena obdavčitev električne energije iz obnovljivih virov: Ali je treba pojem „posebni nameni“ za potrebe člena 1(2) Direktive 2008/118/ES razlagati tako, da mora biti cilj te obdavčitve izključen in da mora biti poleg tega davek na električno energijo iz obnovljivih virov z vidika svoje strukture resnično nefiskalne narave in ne sme imeti zgolj narave zagotavljanja proračunskih virov ali davčnih prihodkov?
4. Ali je treba v skladu z določbo člena 4 Direktive 2003/96/ES, ki ob tem, da napotuje na ravni obdavčitve, ki jih morajo države članice uporabiti za energente in električno energijo, za referenco vzame najnižje ravni iz te direktive, ki pomenijo vsoto vseh dajatev, neposrednih in posrednih, ki se ob sprostitvi v porabo izračunavajo za te proizvode šteti, da mora ta vsota privedi do tega, da se iz ravni obdavčitve, ki jo zahteva ta direktiva, izključijo tisti nacionalni davki, ki nimajo prave nefiskalne narave tako z vidika svoje strukture kot z vidika svoje specifične namembnosti, ki se razlaga glede na odgovor na prejšnje vprašanje?
5. Ali je pojem stroški iz člena 13(1)(e) Direktive 2009/28/ES avtonomen pojem Evropskega prava, ki ga je treba razlagati širše, tako da zajema in je sinonim tudi za pojem davek na splošno?
6. V primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje se zastavlja to vprašanje: Ali stroški, ki jih morajo plačati potrošniki in na katere se nanaša prej navedeni člen 13(1)(e), lahko vključujejo samo tiste dajatve ali davčna bremena, katerih namen je nadomestilo škode, ki je posledica vpliva na okolje, in da se s pobranim zneskom odpravi škoda, ki je povezana s takim negativnim vplivom ali učinkom, ne pa tiste davke ali dajatve, ki z obdavčitvijo čistih energij sledijo cilju, ki je pretežno zagotavljanje proračunskih virov ali davčnih prihodkov?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španija) 20. aprila 2016 – Iberenova Promociones S.A.U./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Zadeva C-220/16)

(2016/C 243/20)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Iberenova Promociones S.A.U.

Tožena stranka: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba, glede na to, da so „programi podpore“, opredeljeni v členu 2(k) Direktive 2009/28/ES, in, med njimi, davčne spodbude, ki obsegajo davčne olajšave ali oprostitve in vračilo davkov, določeni kot instrumenti, namenjeni doseganju ciljev kar zadeva porabo električne energije iz obnovljivih virov, ki so določeni v omenjeni Direktivi 2009/28/ES, šteti, da so omenjene spodbude ali ukrepi obvezni in zavezujejo države članice ter imajo neposredni učinke, tako da se nanje prizadeti posamezniki lahko sklicujejo ali jih uveljavljajo pred vsemi državnimi, sodnimi in upravnimi instancami?

2. Ali je treba, glede na to, da je za „programe podpore“, omenjene v prejšnjem vprašanju, ki med drugim obsegajo ukrepe davčnih spodbud, in sicer davčne olajšave, oprostitve in vračilo davkov, uporabljen izraz „med drugim“ šteti, da med te spodbude spada ravno neobdavčitev, torej prepoved kakršne koli vrste specifične in individualne dajatve – poleg splošnih davkov, s katerimi je obdavčena gospodarska dejavnost in proizvodnja električne energije – s katero je obdavčena električna energija iz obnovljivih virov? Poleg tega se v tem istem okviru zastavlja to vprašanje: Ali je treba [poleg tega] šteti, da je s prej navedeno splošno prepovedjo zajeta prepoved velikega števila dvojnih ali prekrivajočih se več splošnih ali posameznih davkov, ki zadevajo različne faze dejavnosti pridobivanja električne energije iz obnovljivih virov in se navezujejo na enak obdavčljivi dogodek kot obravnavana dajatev na vetrne elektrarne?
3. V primeru nikalnega odgovora na prejšnje vprašanje in če se sprejme, da je dovoljena obdavčitev električne energije iz obnovljivih virov: Ali je treba pojem „posebni nameni“ za potrebe člena 1(2) Direktive 2008/118/ES razlagati tako, da mora biti cilj te obdavčitve izključen in da mora biti poleg tega davek na električno energijo iz obnovljivih virov z vidika svoje strukture resnično nefiskalne narave in ne sme imeti zgolj narave zagotavljanja proračunskih virov ali davčnih prihodkov?
4. Ali je treba v skladu z določbo člena 4 Direktive 2003/96/ES, ki ob tem, da napotuje na ravni obdavčitve, ki jih morajo države članice uporabiti za energente in električno energijo, za referenco vzame najnižje ravni iz te direktive, ki pomenijo vsoto vseh dajatev, neposrednih in posrednih, ki se ob sprostitvi v porabo izračunavajo za te proizvode šteti, da mora ta vsota privedi do tega, da se iz ravni obdavčitve, ki jo zahteva ta direktiva, izključijo tisti nacionalni davki, ki nimajo prave nefiskalne narave tako z vidika svoje strukture kot z vidika svoje specifične namembnosti, ki se razlaga glede na odgovor na prejšnje vprašanje?
5. Ali je pojem stroški iz člena 13(1)(e) Direktive 2009/28/ES avtonomen pojem Evropskega prava, ki ga je treba razlagati širše, tako da zajema in je sinonim tudi za pojem davek na splošno?
6. V primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje se zastavlja to vprašanje: Ali stroški, ki jih morajo plačati potrošniki in na katere se nanaša prej navedeni člen 13(1)(e), lahko vključujejo samo tiste dajatve ali davčna bremena, katerih namen je nadomestilo škode, ki je posledica vpliva na okolje, in da se s pobranim zneskom odpravi škoda, ki je povezana s takim negativnim vplivom ali učinkom, ne pa tiste davke ali dajatve, ki z obdavčitvijo čistih energij sledijo cilju, ki je pretežno zagotavljanje proračunskih virov ali davčnih prihodkov?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španija) 20. aprila 2016 – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Zadeva C-221/16)

(2016/C 243/21)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A.

Tožena stranka: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba, glede na to, da so „programi podpore“, opredeljeni v členu 2(k) Direktive 2009/28/ES, in, med njimi, davčne spodbude, ki obsegajo davčne olajšave ali oprostitve in vračilo davkov, določeni kot instrumenti, namenjeni doseganju ciljev kar zadeva porabo električne energije iz obnovljivih virov, ki so določeni v omenjeni Direktivi 2009/28/ES, šteti, da so omenjene spodbude ali ukrepi obvezni in zavezujejo države članice ter imajo neposredni učinke, tako da se nanje prizadeti posamezniki lahko sklicujejo ali jih uveljavljajo pred vsemi državnimi, sodnimi in upravnimi instancami?
2. Ali je treba, glede na to, da je za „programe podpore“, omenjene v prejšnjem vprašanju, ki med drugim obsegajo ukrepe davčnih spodbud, in sicer davčne olajšave, oprostitve in vračilo davkov, uporabljen izraz „med drugim“ šteti, da med te spodbude spada ravno neobdavčitev, torej prepoved kakršne koli vrste specifične in individualne dajatve – poleg splošnih davkov, s katerimi je obdavčena gospodarska dejavnost in proizvodnja električne energije – s katero je obdavčena električna energija iz obnovljivih virov? Poleg tega se v tem istem okviru zastavlja to vprašanje: Ali je treba [poleg tega] šteti, da je s prej navedeno splošno prepovedjo zajeta prepoved velikega števila dvojnih ali prekrivajočih se več splošnih ali posameznih davkov, ki zadevajo različne faze dejavnosti pridobivanja električne energije iz obnovljivih virov in se navezujejo na enak obdavčljivi dogodek kot obravnavana dajatev na vetrne elektrarne?
3. V primeru nikalnega odgovora na prejšnje vprašanje in če se sprejme, da je dovoljena obdavčitev električne energije iz obnovljivih virov: Ali je treba pojem „posebni nameni“ za potrebe člena 1(2) Direktive 2008/118/ES razlagati tako, da mora biti cilj te obdavčitve izključen in da mora biti poleg tega davek na električno energijo iz obnovljivih virov z vidika svoje strukture resnično nefiskalne narave in ne sme imeti zgolj narave zagotavljanja proračunskih virov ali davčnih prihodkov?
4. Ali je treba v skladu z določbo člena 4 Direktive 2003/96/ES, ki ob tem, da napotuje na ravni obdavčitve, ki jih morajo države članice uporabiti za energente in električno energijo, za referenco vzame najnižje ravni iz te direktive, ki pomenijo vsoto vseh dajatev, neposrednih in posrednih, ki se ob sprostitvi v porabo izračunavajo za te proizvode šteti, da mora ta vsota privedi do tega, da se iz ravni obdavčitve, ki jo zahteva ta direktiva, izključijo tisti nacionalni davki, ki nimajo prave nefiskalne narave tako z vidika svoje strukture kot z vidika svoje specifične namembnosti, ki se razlaga glede na odgovor na prejšnje vprašanje?
5. Ali je pojem stroški iz člena 13(1)(e) Direktive 2009/28/ES avtonomen pojem Evropskega prava, ki ga je treba razlagati širše, tako da zajema in je sinonim tudi za pojem davek na splošno?
6. V primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje se zastavlja to vprašanje: Ali stroški, ki jih morajo plačati potrošniki in na katere se nanaša prej navedeni člen 13(1)(e), lahko vključujejo samo tiste dajatve ali davčna bremena, katerih namen je nadomestilo škode, ki je posledica vpliva na okolje, in da se s pobranim zneskom odpravi škoda, ki je povezana s takim negativnim vplivom ali učinkom, ne pa tiste davke ali dajatve, ki z obdavčitvijo čistih energij sledijo cilju, ki je pretežno zagotavljanje proračunskih virov ali davčnih prihodkov?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija)
20. aprila 2016 – „MIP-TS“ OOD/Nachalnik na Mitnitsa Varna

(Zadeva C-222/16)

(2016/C 243/22)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnica kasacijske pritožbe: „MIP-TS“ OOD

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali področje uporabe člena 1(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 791/2011 z dne 3. avgusta 2011 obsega uvoz nekaterih tkanin z odprto mrežno strukturo iz steklenih vlaken z velikostjo celice več kot 1,8 mm po dolžini in širini ter težo več kot 35 g/m², razen diskov iz steklenih vlaken, ki so trenutno uvrščene v oznaki KN ex 7019 51 00 in ex 7019 59 00 (oznaki TARIC 7019510010 in 7019590010) in ki so bile 10. aprila 2012 deklarirane za carinski postopek „sprostitvev v prosti promet in za končno uporabo“ z navedbo porekla iz Tajske in poslane od tam, pri čemer pa je njihovo poreklo dejansko iz Ljudske republike Kitajske in je bilo to poreklo ugotovljeno v okviru preiskave, ki jo je OLAF opravil na podlagi izvajanja Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in o tem sestavil poročilo?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija)
20. aprila 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata
(AEBTRI)/Nachalnik na Mitnitsa Burgas als Rechtsnachfolger des Zollamts Svilengrad**

(Zadeva C-224/16)

(2016/C 243/23)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Prtožnica v kasacijskem postopku: Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Nachalnik na Mitnitsa (vodja carinskega urada) Burgas kot pravni naslednik carinskega urada Svilengrad

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je Sodišče [Evropske unije] za namene preprečevanja nasprotujočih si sodnih odločb pristojno za – za sodišča držav članic zavezujočo – razlago [Carinske konvencije o mednarodnem prevozu blaga na podlagi zvezkov TIR (Konvencija TIR) z dne 14. novembra 1975, ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2112/78] ⁽¹⁾, če gre za področja, ki jih urejata člena 8 in 11 te konvencije, za presojo, ali je podana odgovornost garantnega združenja, ki jo določa tudi člen 457(2) [Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (Uredba o izvajanju carinskega zakonika)] ⁽²⁾?
2. Ali je na podlagi razlage člena 457(2) Uredbe o izvajanju carinskega zakonika v povezavi s členom 8(7) (sedaj člen 11(2)) [Konvencije TIR] in pripadajočih pojasnil mogoče šteti, da [morajo] v primeru, kot je obravnavani, carinski organi plačilo zneskov iz člena 8(1) in (2) [Konvencije TIR] ob njihovi zapadlosti, če je to mogoče, zahtevati od imetnika zvezka TIR kot neposredno odgovorne osebe za plačilo teh zneskov, preden vložijo zahtevek v zvezi s tem proti garantnemu združenju?

3. Ali se prejemnik, ki je pridobil ali poseduje blago, za katero je znano, da se prevaža na podlagi TIR zvezkov, in za katero ni bilo ugotovljeno, da je bilo predloženo namembnemu carinskemu uradu in deklarirano, zgolj na podlagi teh okoliščin šteje za osebo, ki bi morala vedeti, da gre za blago, ki je bilo odstranjeno izpod carinskega nadzora, in ali se šteje za solidarnega dolžnika v smislu člena 203(3), tretja alineja, v povezavi s členom 213 [Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti]?
4. Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen, ali to, da carinska uprava plačila carinskega dolga ne zahteva od tega prejemnika, prepreči vzpostavitev – tudi v členu 457(2) Uredbe o izvajanju carinskega zakonika določene – odgovornosti garantnega združenja po členu 1, točka 16 [Konvencije TIR]?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2112/78 z dne 25. julija 1978 o sklenitvi Carinske konvencije o mednarodnem prevozu blaga na podlagi TIR zvezkov (Konvencija TIR) z dne 14. novembra 1975 v Ženevi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 1, str. 208).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3). posebna izdaja v slovenščini: poglavje 02 zvezek 006 str. 3

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 2. maja 2016 – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosman

(Zadeva C-251/16)

(2016/C 243/24)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: T. G. Brosman

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali načelo zlorabe pravic, za katerega je bilo v sodbi Sodišča [Evropske unije z dne 21. februarja 2006] v zadevi [Halifax in drugi/Commissioners of Customs and Excise, C-255/02, EU:C:2006:121,] priznано, da se uporablja na področju DDV, neposredno učinkuje proti posamezniku – če ne obstaja nacionalni zakonodajni ali sodni ukrep, s katerim se uveljavlja to načelo – v okoliščinah, v katerih bi tako kot v obravnavani zadevi ponovna opredelitev predprodajnih transakcij in prodajnih transakcij (v nadaljevanju: skupaj: transakcije pritožnikov), za katero si prizadeva [Revenue] Commissioners (davčni in carinski organ), povzročila obveznost pritožnikov za plačilo DDV, če ob pravilni uporabi določb nacionalne zakonodaje, veljavne v času, upoštevnem za transakcije pritožnikov, taka obveznost ni nastala?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje, da načelo zlorabe pravic neposredno učinkuje proti posamezniku, tudi če ni nacionalnega zakonodajnega ali sodnega ukrepa, s katerim se uveljavlja to načelo, ali je bilo načelo dovolj jasno in natančno, da ga je mogoče uporabiti za transakcije pritožnikov, ki so bile opravljene pred izdajo sodbe Sodišča v zadevi Halifax, in to zlasti ob upoštevanju načel pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj pritožnikov?
3. Če se načelo zlorabe pravic uporablja za transakcije pritožnikov tako, da jih je treba ponovno opredeliti,
 - (a) kateri je pravni mehanizem, prek katerega se odmeri in pobere DDV, ki je dolgovan na podlagi transakcij pritožnikov, glede na to, da v skladu z nacionalnim pravom DDV ni dolgovan in ga ni treba odmeriti ali pobrati, in
 - (b) kako naj nacionalna sodišča naložijo tako obveznost?

4. Ali bi moralo nacionalno sodišče pri ugotavljanju, ali je bil poglavitni cilj transakcij pritožnikov doseči davčno ugodnost, upoštevati predprodajne transakcije (za katere se je ugotovilo, da so bile opravljene izključno iz davčnih razlogov) ali pa je treba upoštevati cilj transakcij pritožnikov kot celote?
5. Ali je treba člen 4(9) zakona [o davku na dodano vrednost] ([Value Added Tax] Act) šteti za nacionalno zakonodajo, s katero se prenaša [Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) (v nadaljevanju: Šesta direktiva)], čeprav ni združljiv z zakonodajno določbo iz člena 4(3) Šeste direktive, ob pravilni uporabi katere bi bili pritožniki v zvezi z dobavo nepremičnin pred njihovo prvo uporabo obravnavani kot davčni zavezanci, čeprav je pred tem prišlo do prejšnjega razpolaganja, v zvezi s katerim je nastala obveznost obračuna davka?
6. Če člen 4(9) ni združljiv s Šesto direktivo, ali so pritožniki s sklicevanjem na ta odstavek zlorabili pravice v nasprotju z načeli, priznanimi v sodbi Sodišča v zadevi Halifax?
7. Podredno, če člen 4(9) ni nezdružljiv s Šesto direktivo, ali so bili pritožniki deležni davčne ugodnosti, ki je v nasprotju z namenom Direktive in/ali člena 4?
8. Tudi če člena 4(9) ni treba obravnavati, kot da se z njim prenaša Šesta direktiva, ali se za sporne transakcije kljub temu uporablja načelo zlorabe pravic, kot je bilo vzpostavljeno s sodbo Sodišča v zadevi Halifax s sklicevanjem na merila, ki jih je Sodišče določilo v zadevi Halifax?

**Pritožba, ki jo je Schenker Ltd vložila 12. maja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat)
z dne 29. februarja 2016 v zadevi T-265/12, Schenker Ltd/Evropska komisija**

(Zadeva C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Schenker Ltd (zastopniki: F. Montag, F. Hoseinian, M. Eisenbarth, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 29. februarja 2016 v zadevi T-265/12 Schenker Ltd proti Evropski komisiji;
- razglasi za ničen člen 1(1)(a) Sklepa Komisije z dne 28. marca 2012 v zadevi COMP/39462 – Špedicija (v nadaljevanju: Sklep) ali podredno, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču;
- razveljavi ali podredno, zniža globe, ki jih določa člen 2(1)(a) Sklepa ali podredno, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev navaja naslednje pritožbene razloge:

1. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je odločilo, da Komisija lahko upošteva prošnjo družbe Deutsche Post za imuniteto, da ni bilo kršeno načelo prepovedi dvojnega zastopanja in da Komisiji ni bilo treba izvesti preiskave glede mogoče kršitve tega načela.
2. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je člen 1 Uredbe št. 141/62 ⁽¹⁾ razlagalo tako, da se ne uporablja za ravnanja „novega izvoznega sistema Združenega kraljestva“ (UK New Export System).
3. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je odločilo, da ravnanja „novega izvoznega sistema Združenega kraljestva“, kljub dejstvu, da so bila omejena na dodatne dajatve za storitve skladiščenja v zvezi z pošiljkami iz Združenega kraljestva v države zunaj EGP, lahko občutno vplivajo na trgovino med državami članicami.
4. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je odločilo, da Komisija, ko je odločila, da družba The Brink's Company ni solidarno odgovorna s pritožnico (kot naslednico družbe BAX Global Ltd. (UK)) za ravnanja „novega izvoznega sistema Združenega kraljestva“, ni kršila člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, načela dobrega upravljanja in načela obveznosti obrazložitve iz člena 296 TFUE Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU).
5. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je izkrivilo vsebino Sklepa, ker je prekoračilo meje pristojnosti, ki jih ima na podlagi člena 264 PDEU, in ni izvedlo tehtanja pri uporabi načela sorazmernosti, ko je odločilo, da Komisija pri izračunu globe ni kršila člena 23 Uredbe št. 1/2003 ⁽²⁾ ter načel sorazmernosti in ustreznosti kazni za kršitev.
6. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je potrdilo stopnje znižanja, ki jih je določila Komisija v skladu z Obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2006 ⁽³⁾ in je izkrivilo vsebino izpodbijanega sklepa.

⁽¹⁾ EGS: Uredba Sveta št. 141 o neuporabi Uredbe Sveta št. 17 za prometni sektor (UL 1962, 124, str. 2751).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

⁽³⁾ Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah (UL 2006, C 298, str. 17).

Pritožba, ki so jo Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H. K.) Ltd vložile 12. maja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 29. februarja 2016 v zadevi T-267/12, Deutsche Bahn AG in drugi/Evropska komisija

(Zadeva C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (zastopniki: F. Montag, F. Hoseinian, M. Eisenbarth, odvetniki)

Druga stranka: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 29. februarja 2016 v zadevi T-267/12 Deutsche Bahn AG in drugi proti Evropski komisiji;
- razglasi za nične člene 1(2)(g), 1(3)(a), 1(3)(b) in 1(4)(h) Sklepa Komisije z dne 28. marca 2012 v zadevi COMP/39462 – Špedicija (v nadaljevanju: Sklep) ali podredno, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču;
- razveljavi ali podredno, zniža globe, ki jih določajo členi 2(2)(g), 2(3)(a), 2(3)(b) in 2(4)(h) Sklepa ali podredno, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice v utemeljitev navajajo pet pritožbenih razlogov:

1. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je odločilo, da je Komisija upravičeno upoštevala prošnjo družbe Deutsche Post za imuniteto, da ni bilo kršeno načelo prepovedi dvojnega zastopanja in da Komisiji ni bilo treba izvesti preiskave glede mogoče kršitve tega načela.
2. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je člen 1 Uredbe št. 141/62 ⁽¹⁾ razlagalo tako, da se ne uporablja za ravnanja „predhodnega sistema dokazovanja“ (Advance Manifest System).
3. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je odločilo, da Komisija, ko je odločila, da družba The Brink's Company ni solidarno odgovorna z družbo Schenker China Ltd. (kot naslednico družbe BAX Global (China) Co. Ltd.) za ravnanja „dejavnika kitajskega valutnega prilagajanja“, ni kršila člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, načela dobrega upravljanja in načela obveznosti obrazložitve iz člena 296 TFUE Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU).
4. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem da je izkrivilo vsebino Sklepa, ker je prekoračilo meje pristojnosti, ki jih ima na podlagi člena 264 PDEU, in ni izvedlo tehtanja pri uporabi načela sorazmernosti, ko je sklenilo, da Komisija pri izračunu globe ni kršila člena 23 Uredbe št. 1/2003 ⁽²⁾ ter načel sorazmernosti in ustreznosti kazni za kršitev.
5. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je potrdilo stopnje znižanja, ki jih je določila Komisija v skladu z Obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2006 ⁽³⁾. Splošno sodišče izkrivlja vsebino Sklepa in krši pravico pritožnic do poštenega sojenja.

⁽¹⁾ EGS: Uredba Sveta št. 141 o neuporabi Uredbe Sveta št. 17 za prometni sektor (UL 1962, 124, str. 2751).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

⁽³⁾ Obvestilo Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah (UL 2006, C 298, str. 17).

Pritožba, ki so jo Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd vložile 13. maja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 29. februarja 2016 v zadevi T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd in drugi/Evropska komisija

(Zadeva C-271/16 P)

(2016/C 243/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (zastopniki: S. Mobley, A. Stratakis, A. Gamble, solicitors)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je zavržen prvi tožbeni razlog pritožnic v zvezi s kršitvami;
- spremeni člen 2(2) in (3) Sklepa Komisija z dne 28. marca 2012 v zadevi COMP/39462 – Špedicija (v nadaljevanju: sklep) v delu, v katerem se te določbe nanašajo na pritožnice, in na podlagi svoje neomejene pristojnosti zniža globo, naloženo pritožnicam; in
- vsekakor Komisiji naloži, da nosi svoje stroške in stroške pritožnic iz tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče je, ko je ugotovilo, da Komisija ni odstopila od svoje prakse odločanja, ni napačno uporabila prava niti kršila načel sorazmernosti in enakega obravnavanja, napačno uporabilo pravo s tem, da je očitno prekoračilo meje razumne presoje dokazov, ki so mu bila predložena, in narobe uporabilo upošteveno sodno prakso. Natančneje, pritožbena razloga pritožnic sta:

1. Splošno sodišče je očitno prekoračilo meje razumne presoje dokazov glede tega, ali sporne kršitve, in natančneje kršitve v zvezi z AMS (Advanced Manifest System) in CAF (Currency Adjustment Factor), zadevajo celoten „paket storitev“ špedicije.
 2. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da ni uporabilo načela iz sodne prakse, da mora Komisija v zvezi s kršitvijo, ki zadeva del proizvoda ali storitve, upoštevati le promet, ki se pripiše temu delu.
-

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2016 – Good Luck Shipping/Svet

(Združeni zadevi T-423/13 in T-64/14) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti zoper nekatere osebe in subjekte zaradi preprečevanja širjenja jedrskega orožja v Iranu — Zamrznitev sredstev — Napačna uporaba prava — Pravna podlaga — Napaka pri presoji — Neobstoj dokazov)

(2016/C 243/28)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Good Luck Shipping LLC (Dubaj, Združeni arabski emirati) (zastopniki: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, M. Taher, solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: V. Piessevaux in B. Driessen, agenta)

Predmet

Prvič, predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2013/270/SZVP z dne 6. junija 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 156, str. 10), Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 522/2013 z dne 6. junija 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 156, str. 3), Sklepa Sveta 2013/661/SZVP z dne 15. novembra 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 306, str. 18) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1154/2013 z dne 15. novembra 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 306, str. 3) v delih, v katerih se ti akti nanašajo na tožečo stranko, in drugič, predlog, naj se razglasi, da se Sklep Sveta 2013/497/SZVP z dne 10. oktobra 2013 o spremembi Sklepa Sveta 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 272, str. 46) in Uredba Sveta (UE) št. 971/2013 z dne 10. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 272, str. 1) ne uporabljata.

Izrek

1. Za nične se v delu, v katerem se nanašajo na družbo Good Luck Shipping LLC, razglasijo:

— Sklep Sveta 2013/270/SZVP z dne 6. junija 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu;

— Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 522/2013 z dne 6. junija 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu;

— Sklep Sveta 2013/661/SZVP z dne 15. novembra 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu;

— Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1154/2013 z dne 15. novembra 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu.

2. Učinki Sklepa 2013/661 se glede družbe Good Luck Shipping ohranijo do tedaj, ko začne učinkovati razglasitev ničnosti Uredbe št. 1154/2013.
3. Svet Evropske unije poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila družba Good Luck Shipping.

⁽¹⁾ UL C 325, 9.11.2013.

Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2016 – Komisija/McCarron Poultry

(Zadeva T-226/14) ⁽¹⁾

(Arbitražna klavzula — Peti okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (1998–2002) — Pogodba, ki se nanaša na področje „Energije, okolja in trajnostnega razvoja“ — Odpoved pogodbe — Vračilo dela vnaprej plačanih zneskov — Zamudne obresti — Postopek z zamudno sodbo)

(2016/C 243/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: L. Cappelletti in F. Moro, nato F. Moro, agenta, skupaj z R. van der Houtom, odvetnikom)

Tožena stranka: McCarron Poultry Ltd (Killacorn Emyvale, Irska)

Predmet

Tožba na podlagi člena 272 PDEU, s katero se predlaga, naj se toženi strani naloži vračilo dela predujma, ki ga je Komisija plačala v okviru pogodbe NNE5/1999/20229, skupaj z zamudnimi obrestmi.

Izrek

1. McCarron Poultry Ltd se naloži, da Evropski komisiji plača 900 662,25 EUR z zamudnimi obrestmi po 2,50-odstotni letni obrestni meri od 1. decembra 2010 do dneva plačila celotnega dolga.
2. McCarron Poultry se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 212, 7.7.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2016 – Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza)

(Zadeva T-753/14) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije ocean beach club ibiza — Prejšnji nacionalni figurativna in verbalna znamka ocean drive Ibiza hotel in OCEAN THE GROUP — Izbris prejšnje znamke, na podlagi katere je bila sprejeta izpodbijana odločba — Ustavitev postopka)

(2016/C 243/30)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Španija) (zastopniki: J. L. Gracia Albero, F. Miazzetto in E. Cebollero González, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Etyam, SL (Ibiza, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 31. julija 2014 (zadeva R 2293/2013-1) glede postopka z ugovorom med družbama Etyam in Ice Mountain Ibiza.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 26, 26.1.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2016 – Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Zadeva T-5/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije ocean beach club ibiza — Prejšnji nacionalni figurativni znamki OC ocean club in OC ocean club Ibiza — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2016/C 243/31)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Španija) (zastopniki: J. L. Gracia Albero, F. Miazzetto in E. Cebollero González, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 8. oktobra 2014 (zadeva R 2292/2013-1) glede postopka z ugovorom med družbama Marbella Atlantic Ocean Club in Ice Mountain Ibiza.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Ice Mountain Ibiza, SL se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 73, 2.3.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2016 – Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Zadeva T-6/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije ocean ibiza — Prejšnji nacionalni figurativni znamki OC ocean club in OC ocean club Ibiza — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2016/C 243/32)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Španija) (zastopniki: J. L. Gracia Albero, F. Miazetto in E. Cebollero González, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 8. oktobra 2014 (zadeva R 2207/2013-1) glede postopka z ugovorom med družbama Marbella Atlantic Ocean Club in Ice Mountain Ibiza.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Ice Mountain Ibiza, SL se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 73, 2.3.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2016 – El Corte Inglés/EUIPO – Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Zadeva T-126/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije Supeco — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije SUPER COR — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Obseg preizkusa, ki ga opravi odbor za pritožbe — Blago in storitve, na katerih temelji ugovor — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Pravilo 15(2)(f) Uredbe (ES) št. 2868/95 — Sporočilo št. 2/12)

(2016/C 243/33)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španija) (zastopnik: J. L. Rivas Zurdo, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: E. Scheffer in A. Folliard-Monguiral, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Grup Supeco Maxor, SL (Madrid, Španija) (zastopnica: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, odvetnica)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. decembra 2014 (zadeva R 1112/2014-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama El Corte Inglés, SA in Grup Supeco Maxor, SL.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. El Corte Inglés, SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 155, 11.5.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 25. maja 2016 – U-R LAB/EUIPO (THE DINING EXPERIENCE)

(Združeni zadevi T-422/15 in T-423/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Prijava figurativne in besedne znamke Evropske unije THE DINING EXPERIENCE — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Obveznost obrazložitve — Člen 75 Uredbe št. 207/2009)

(2016/C 243/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: U-R LAB (Pariz, Francija) (zastopnik: G. Barbaut, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Predmet

Tožbi zoper odločbi četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. maja 2015 (zadevi R 2541/2014 4 in R 2542/2014 4), ki se nanašata na prijavo, prvič, figurativnega znaka in, drugič, besednega znaka THE DINING EXPERIENCE kot znamk Evropske unije.

Izrek

1. Zadevi T-422/15 in T-423/15 se združita za namene te sodbe.
2. Tožbi se zavrneta.
3. U-R LAB se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 328, 5.10.2015.

Tožba, vložena 28. aprila 2016 – KK/EASME**(Zadeva T-376/15)**

(2016/C 243/35)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* KK (Pariz, Francija) (zastopnik: J.-P. Spitzer, odvetnik)*Tožena stranka:* Izvajalska agencija za mala in srednja podjetja (EASME)**Predlogi***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo z dne 15. junija 2015, s katero je EASME zavrnila predlog tožeče stranke, razglasi za nično;
- EASME naloži plačilo zneska 50 000 EUR za nadomestilo za izgubo priložnosti in 90 800 EUR za povračilo materialne škode, ki jo je utrpela tožeča stranka;
- EASME naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Tožeča stranka* v utemeljitev tožbe navaja tri razloge, s katerimi utemeljuje predlog za razglasitev ničnosti.

1. Prvi tožbeni razlog: tehnična nedostopnost spletnega mesta, na katerem bi morala tožeča stranka vložiti predlog v zvezi z razpisom za zbiranje predlogov in povezanih dejavnosti iz okvirnega programa Obzorje 2020 – Okvirni program za raziskave in inovacije (2014–2020).
2. Drugi tožbeni razlog: tožeča stranka naj ob vložitvi svojega predloga v nasprotju s trditvami EASME ne bi goljufivo podpisala zaveze.
3. Tretji tožbeni razlog: zavrnitev predloga, ki ga je vložila tožeča stranka, naj bi bila v nasprotju s pravili natečaja.

Tožeča stranka navaja tudi dva tožbena razloga v utemeljitev odškodninskih zahtevkov.

1. Prvi tožbeni razlog: materialna škoda, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi izgube priložnosti.
2. Drugi tožbeni razlog: materialna škoda, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi časa, potrebnega za odgovor na javni razpis.

Tožba, vložena 4. januarja 2016 – Gregis/EUIPO – DM9 Automobili (ATS)**(Zadeva T-5/16)**

(2016/C 243/36)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina***Stranke***Tožeča stranka:* Gian Luca Gregis (Adeje, Španija) (zastopnik: M. Bartolucci, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: DM9 Automobili Srl (Borgomanero, Italija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije, ki vsebuje besedni element „ATS“ – Znamka Skupnosti št. 9 799 719

Postopek pred EUIPO: postopek v zvezi s prijavo za registracijo prenosa

Izpodbijana odločba: Odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 30. oktobra 2015 v zadevi R 588/2015-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- razveljavi prenos T8391925 z dne 14. aprila 2014.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 17 Uredbe št. 207/2009;
- Kršitev pravila 31 Uredbe št. 2868/95;
- Kršitev pravila 84(3)(b) Uredbe št. 2868/95.

Tožba, vložena 19. aprila 2016 – Poljska/Komisija

(Zadeva T-167/16)

(2016/C 243/37)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopnik: B. Majczyna, agent)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka predlaga, naj se

- Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/180 z dne 9. februarja 2016 o spremembi Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU o nadzornih ukrepih za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah glede vnosov za Estonijo, Litvo in Poljsko (UL L 35, str. 12) razglasi za ničnega v delu, v katerem so z njim občina (Gmina) Czyże, preostali del občine (Gmina) Zabłudów ter občina (Gmina) Hajnówka z mestom Hajnówka vključeni v del II Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Kršitev načela sorazmernosti zaradi neupoštevanja zahteve po nujnosti izpodbijanih ukrepov za doseganje zastavljenih ciljev, neupoštevanja zahteve po primernosti izpodbijanih ukrepov za uresničitev zastavljenih ciljev in neupoštevanje zahteve po sorazmernosti izpodbijanih ukrepov.
2. Drugi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka iz Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, str. 13) in Poslovnika Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo.
3. Tretji tožbeni razlog: Kršitev obveznosti obrazložitve izpodbijanega sklepa.

Tožba, vložena 19. aprila 2016 – Guardian Glass España, Central Vidriera/Komisija

(Zadeva T-170/16)

(2016/C 243/38)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Guardian Glass España, Central Vidriera, S.L. (Llodio, Španija) (zastopniki: M. Araujo Boyd, D. Armesto Macías, A. Lamadrid de Pablo, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- dopusti tožbo in v njej navedene razloge za razglasitev ničnosti;
- ugotovi tožbenim razlogom za razglasitev ničnosti in zato izpodbijano odločitev razglasi za nično;
- odredi začetek formalnega postopka v smislu člena 108(2) PDEU, da bi tožeča stranka lahko izvršila svoje procesne pravice in da bi Komisija lahko formalno, v pravno ustrezni obliki, razrešila dvome glede združljivosti zadevnih pomoči;
- plačilo stroškov tega postopka naloži Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper odločitev Evropske komisije, da nekatere pomoči, ki jih je prejela družba Guardian, razglasi za nezdržljive, ki je bila španskim organom sporočena z dopisom Komisije z dne 15. julija 2015, naslovljenim „Asuntos fiscales en el País Vasco (Álava) – Mensaje informal sobre alegaciones adicionales de compatibilidad con las DAR de 1998“ in ki so jo španski organi tožeči stranki vročili 19. februarja 2016.

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog.

Tožeča stranka primarno trdi, da je Komisija odločitev, s katero je posamezno pomoč razglasila za nezdružljivo z notranjim trgov, sprejela v nasprotju s členom 250 PDEU in načelom kolegialnosti, ker ni šlo za odločitev, ki bi jo sprejel kolegij komisarjev, ter v nasprotju s členoma 108 PDEU in 2 PDEU ter členoma 4 in 13 Uredbe št. 659/1999, ⁽¹⁾ ker pred njenim sprejetjem ni izvedla formalnega postopka.

2. Drugi razlog.

Tožeča stranka z drugim tožbenim razlogom, ki ga navaja podredno, zatrjuje kršitev člena 107(3) PDEU, saj meni, da je odločitev Komisije glede ocene združljivosti pomoči z notranjim trgov napačna.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 25. aprila 2016 – Make up for ever/EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)

(Zadeva T-185/16)

(2016/C 243/39)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Make up for ever SA (Pariz, Francija) (zastopnik: C. Caron, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: L'Oréal (Pariz, Francija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije, ki vsebuje besedne elemente „MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL“ – Znamka Evropske unije št. 3 371 341

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. februarja 2016 v zadevi R 3222/2014-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Ugotovi veljavnost polfigurativne znamke Evropske unije „MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL“ št. 3 371 341 za vse proizvode iz storitve iz registracije;

— razveljavi izpodbijano odločbo;

- zadevo vrne v odločanje EUIPO, če je to potrebno;
- družbi L'Oréal naloži plačilo stroškov postopka pred oddelkom za izbris pri EUIPO, odborom za pritožbe pri EUIPO in stroške tega postopka pred Splošnim sodiščem.

Navajana tožbena razloga

- kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009;
- kršitev člena 7(3) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 22. aprila 2016 – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik/EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)

(Zadeva T-187/16)

(2016/C 243/40)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (Erding, Nemčija) (zastopnik: P. Koch Moreno, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Viña y Bodega Botalcura SA (Las Condes, Čile)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Skupnosti „LITU“ – Prijava št. 12 684 833

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 09/02/2016 v zadevi R 719/2015-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izda sodbo, s katero v celoti razveljavlja izpodbijano odločbo;
- zavrne predlog za registracijo znamke Evropske unije za besedno znamko LITU, v zvezi s tem blagom;
- toženi stranki in/ali drugi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Navajani tožbeni razlog

- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.
-

Tožba, vložena 22. aprila 2016 – Andrea Incontri/EUIPO - HigicoL (ANDREA INCONTRI)**(Zadeva T-197/16)**

(2016/C 243/41)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* Andrea Incontri Srl (Milano, Italija) (zastopnika: A. Perani in J. Graffer, odvetnika)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* HigicoL, SA (Baguim do monte, Portugalska)**Podatki o postopku pred EUIPO***Prijavitelj sporne znamke:* tožeča stranka*Zadevna sporna znamka:* besedna znamka EU „ANDREA INCONTRI“ – zahteva za registracijo št. 10 985 323*Postopek pred EUIPO:* postopek z ugovorom*Izpodbijana odločba:* Odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 25. februarja 2016 v zadevi R 146/2015-4**Tožbeni predlogi***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- v celoti spremeni izpodbijano odločbo;
- posledično, v celoti ugodi EUTM prijavi št. 10 985 323 ANDREA INCONTRI;
- drugim strankam naloži, da nosijo stroške tega pritožbenega postopka, kot tudi postopka z ugovorom pred EUIPO ter pritožbenega postopka.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 29. aprila 2016 – Ranocchia/ERCEA**(Zadeva T-208/16)**

(2016/C 243/42)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki***Tožeča stranka:* Graziano Ranocchia (Rim, Italija) (zastopnik: C. Intino, odvetnik)*Tožena stranka:* Izvajalska agencija Evropskega raziskovalnega sveta (ERCEA) (Bruselj, Belgija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo ERCEA Redress Committee z dne 26. februarja 2016, Ref. Ares (2016)1020667 – 29/02/2016, ki je bila izdana ob koncu Formal redress z dne 22. decembra 2016 proti Evaluation letter prof. Josėja Labastide z dne 17. decembra 2015, Ref. Ares (2015)5922529;
- razglasi za nično Evaluation Letter prof. Josėja Labastide z dne 17. decembra 2015, Ref Ares (2015)5922529 in aktov, ki so povezani z navedenimi, med katerimi je seznam projektov, ki jih je odobril panel SH5-Cultures and Cultural Production ERC-Cog-2015, ki ga je ERCEA objavila v sporočilu za medije z dne 12. februarja 2016;
- razglasi za nične vse pripravljalne, povezane ali poznejše akte.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe zatrjuje zlorabo pooblastil zaradi očitne nerazumnosti odločbe, izkrivljanje dejstev, ki je bilo podlaga za nepotrđitev predloga, in kršitev predpisov ERCEA o ocenjevanju predlogov.

Pri izbirnih postopkih naj bi bile podane napake tako z objektivnega kot subjektivnega vidika.

Glede prvega vidika se navajata popolno neskladje med presojo posameznih ocenjevalcev (zelo pozitivna) in končno oceno (zavrńitev predloga) ter napačna uporaba ocenjevalnih meril.

Tožeča stranka glede drugega vidika poudarja zavajajoč prikaz dejanj in dejstev, ki naj bi bil podlaga za zavrńitev predloga. Posebej se zatrjuje napačna uporaba merila „odličnosti“ za potrebe presoje.

Tožba, vložena 5. maja 2016 – Lukash/Svet

(Zadeva T-210/16)

(2016/C 243/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Olena Lukash (Kijev, Ukrajina) (zastopnik: M. Cessieux, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožba Olene Lukash dopustna;
- Uredbo Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Sklep Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;

- za nične razglasi poznejše sklepe in uredbe o podaljšanju omejevalnih ukrepov, ki so bili uvedeni s Sklepom Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014, in o posodobitvi razlogov, in sicer:
 - Sklep Sveta 2015/364/SZVP z dne 5. marca 2015;
 - Uredbo Sveta (EU) št. 2015/357 z dne 5. marca 2015;
 - Sklep Sveta 2015/876/SZVP z dne 5. junija 2015;
 - Uredbo Sveta (EU) št. 2015/869 z dne 5. junija 2015;
 - Sklep Sveta 2015/318/SZVP z dne 4. marca 2016;
 - Uredbo Sveta (EU) št. 208/2015 z dne 4. marca 2016;
- Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov na podlagi členov 87 in 91 Poslovnika Splošnega sodišča.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega pravnega sredstva.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve.
3. Tretji tožbeni razlog: nespoštovanje meril iz člena 1 Sklepa 2014/119/SZVP, ki so bila povzeta v uvodni izjavi 4 Uredbe (EU) št. 208/2014, uvodni izjavi 3 Sklepa 2015/364/SZVP, uvodni izjavi 2 Uredbe (EU) št. 2015/357, uvodni izjavi 4 Sklepa 2015/876/SZVP, uvodni izjavi 3 Uredbe (EU) št. 2015/357, uvodni izjavi 4 Sklepa 2016/318/SZVP, uvodni izjavi 2 Uredbe (EU) št. 2015/357.
4. Četrty tožbeni razlog: Svet naj bi napačno ugotovil dejansko stanje.
5. Peti tožbeni razlog: očiteno poseg v lastninsko pravico tožeče stranke.

Tožba, vložena 9. maja 2016 – El Corte Inglés/EUIPO – Elho Business & Sport (Free STyLe)

(Zadeva T-212/16)

(2016/C 243/44)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španija) (zastopnik: J. Rivas Zurdo, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (München, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije, ki vsebuje besedna elementa „FRee STyLe“ – znamka Evropske unije št. 10 317 642

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. februarja 2016 v zadevi R 377/2015-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- plačilo stroškov naloži stranki ali strankam, ki nasprotujejo tej tožbi.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 52(1)(a) te uredbe.
- Soobstoj med seboj nasprotujočih si znamk in drugih znakov, ki vključujejo besedno zvezo „FREE STYLE“.
- Neizpolnitev obveznosti, določene v členu 76(1) in (2) Uredbe št. 207/2009, glede zavrnitve dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila izven za to določenega roka, v odločbi odbora za pritožbe.

Tožba, vložena 9. maja 2016 – El Corte Inglés/EUIPO – Elho Business & Sport (FREE STYLE)

(Zadeva T-213/16)

(2016/C 243/45)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španija) (zastopnik: J. Rivas Zurdo, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druge stranka pred odborom za pritožbe: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (München, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije „FREE STYLE“ – znamka Evropske unije št. 4 761 731

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. februarja 2016 v zadevi R 387/2015-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- plačilo stroškov naloži stranki ali strankam, ki nasprotujejo tej tožbi.

Navajani tožbeni razlogi

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so enaki tistim iz zadeve T-212/16, El Corte Inglés/EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe).

Tožba, vložena 11. maja 2016 – Vignerons de la Méditerranée/EUIPO – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)

(Zadeva T-216/16)

(2016/C 243/46)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Vignerons de la Méditerranée (Narbonne, Francija) (zastopnik: M. Karsenty-Ricard, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Bodegas Grupo Yllera SL (Rueda, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije, ki vsebuje besedne elemente „LE VAL FRANCE“ – Prijava št. 12 162 921

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 2. marca 2016 v zadevi R 427/2015-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- zavrne ugovor št. B 2 307 737, ki ga je družba Bodegas Grupo Yllera SL vložila zoper prijavo znamke Evropske unije št. 12 162 921, ki jo je vložila družba Vignerons de la Méditerranée;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.
-

Tožba, vložena 10. maja 2016 – Haverkamp/EUIPO - Sissel (Fußmatte)**(Zadeva T-227/16)**

(2016/C 243/47)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke***Tožeča stranka:* Reinhard Haverkamp (Kindberg, Avstrija) (zastopnik A. Waldenberger, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Nemčija)**Podatki o postopku pred EUIPO***Imetnik spornega modela:* tožeča stranka*Zadevni sporni model:* mednarodna registracija modela „Fußmatte“, v kateri je imenovana Evropska unija– mednarodna registracija št. DM/072187 0001, v kateri je imenovana Evropska unija*Izpodbijana odločba:* odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. februarja 2016 v zadevi R 2618/2016-3**Tožbena predloga***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov tožbenega postopka in postopka pred odborom za pritožbe ter stroškov, ki so nastali pred EUIPO v postopku za ugotovitev ničnosti.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002.

Tožba, vložena 10. maja 2016 – Haverkamp/EUIPO– Sissel (reliefna površina prodnato obrežje)**(Zadeva T-228/16)**

(2016/C 243/48)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke***Tožeča stranka:* Reinhard Haverkamp (Kindberg, Avstrija) (zastopnik: A. Waldenberger, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: tožeča stranka

Zadevni sporni model: mednarodna registracija modela „reliefna površina prodnato obrežje“, v kateri je imenovana Evropska unija – mednarodna registracija št. DM/072198-0001, v kateri je imenovana Evropska unija

Izpodbijana odločba: Odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26/02/2016 v zadevi R 2619/2014-3

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži stroške postopka in pritožbenega postopka, kot tudi postopka za ugotovitev ničnosti pred EUIPO.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 5(1)(b) Uredbe št. 6/2002;
- kršitev člena 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002.

Pritožba, ki jo je 12. maja 2016 vložila Evropska komisija zoper sodbo, ki jo je 2. marca 2016 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-3/15, Frieberger in Vallin/Komisija

(Zadeva T-232/16 P)

(2016/C 243/49)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: G. Berscheid in G. Gattinara, agenta)

Drugi stranki v postopku: Jürgen Frieberger (Woluwe Saint Lambert, Belgija) in Benjamin Vallin (Saint Gilles, Belgija)

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence z dne 2. marca 2016, ki je bila izdana v zadevi F-3/15, Frieberger in Vallin/Komisija, v delu, v katerem je Sodišče za uslužbence kot neutemeljen štel četrti tožbeni razlog;
- v zvezi s postopkom na prvi stopnji v obsegu, v katerem je Sodišče za uslužbence štel, da lahko odloči v zadevi, tožbo zavrne kot neutemeljeno in tožečim strankam naložilo plačilo stroškov;
- v zvezi s pritožbenim postopkom, vsaki stranki naloži, naj nosijo lastne stroške.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja pet pritožbenih razlogov.

1. Prvi pritožbeni razlog: izkrivljanje trditev, navedenih na prvi stopnji, kot tudi kršitev prepovedi odločanja *ultra petita*.
2. Drugi pritožbeni razlog: napačna uporaba prava pri razlagi člena 26(5) Priloge XIII k statutu.
3. Tretji pritožbeni razlog: napačna uporaba prava pri razlagi pojma transfer pokojninskih pravic na podlagi člena 11(2) Priloge VIII k statutu.
4. Četrty pritožbeni razlog: kršitev obveznosti utemeljitve.
5. Peti pritožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja.

Pritožba, ki jo je 12. maja 2016 vložil: José Luis Ruiz Molina zoper sodbo, ki jo je 2. marca 2016 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi - 60/15, Ruiz Molina/UUNT

(Zadeva T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik:: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Španija) (zastopnika: N. Lhoest in S. Michiels, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Razveljavi sodbo Splošnega sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 2. marca 2016 v zadevi F-60/15;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 8(1) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije.
 2. Drugi pritožbeni razlog: kršitev pravnomočnosti izpodbijane sodbe z dne 15. septembra 2011, Bennett in drugi/UUNT, F 102/09, EU:F:2011:138.
 3. Tretji pritožbeni razlog: kršitev Direktive Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999, o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL 1999, L 175, str. 43), ki izvaja Okvirni sporazum o delu za določen čas, ki je bil sklenjen dne 18. marca 1999 med splošnimi medpanožnimi organizacijami, kot tudi splošno uveljavljena načela in standarde mednarodnega socialnega prava v zvezi s stabilnostjo delovnih mest.
 4. Četrty pritožbeni razlog: utemeljitev izpodbijane sodbe.
-

Tožba, vložena 9. maja 2016 – Meissen Keramik/EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur (Meissen)**(Zadeva T-234/16)**

(2016/C 243/51)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke**

Tožeča stranka: Meissen Keramik GmbH (Meißen, Nemčija) (zastopnika: M. Vohwinkel in M. Bagh, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meißen, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Unije „Meissen“ – znamka Unije št. 3743 663

Postopek pred EUIPO: postopek razveljavitve

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora EUIPO za pritožbe z dne 8. marca 2016 v zadevah R 2620/2014-4 in R 2622/2014-4

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo v delu, v katerem je bilo odločeno v škodo tožeče stranke, kar pomeni v delu, v katerem je bila pritožba prijaviteljice in tožeče stranke v obravnavanem primeru zavrnjena, in v delu, v katerem je bila na podlagi pritožbe imetnice znamke izpodbijana odločba oddelka za izbris razveljavljena in je bila v zvezi s tem zahteva za ugotovitev ničnosti zavrnjena;
- če Splošno sodišče meni, da je pristojno za dokončno odločitev: znamko Unije št. 3743 663 v celoti razveljavi – če ni tako oziroma v preostalem: zadevo vrne Uradu v odločanje;
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 15(1)(a) Uredbe št. 207/2009;
- kršitev člena 75 Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 10. maja 2016 – Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl)**(Zadeva T-236/16)**

(2016/C 243/52)

*Jezik postopka: nemščina***Stranke**

Tožeča stranka: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Salzburg, Avstrija) (zastopnica: I. Schiffer, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Unije z besednima elementoma „ZUM wohl“ – prijava št. 13 666 871

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora EUIPO za pritožbe z dne 23. februarja 2016 v zadevi R 1982/2015-1

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- ugotovi, da se v celoti dovoli registracija znaka, prijavljenega pod št. GM 013 666 871, za proizvode in storitve iz razredov 29, 30, 32 in 43 iz zahteve za registracijo z dne 23. januarja 2015;
- EUIPO naloži vse stroške, ki so prijaviteljici nastali v postopku registracije;
- EUIPO naloži plačilo stroškov tega postopka.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 12. maja 2016 – Polskie Zdroje/EUIPO (perlage)

(Zadeva T-239/16)

(2016/C 243/53)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Polskie Zdroje sp. z o. o. sp. k. (Varšava, Poljska) (zastopnik: T. Gawrylczyk, pravni svetovalec)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije „perlage“ – Prijava št. 13 472 899

Izpodbijana odločba: Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 16. marca 2016 v zadevi R 1129/2015-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 18. maja 2016 – Freddo/EUIPO – Freddo Freddo (Freggo)

(Zadeva T-243/16)

(2016/C 243/54)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Freddo SA (Buenos Aires, Argentina) (zastopniki: S. Malynicz, QC, K. Gilbert, G. Lodge, Solicitors)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Freddo Freddo, SL (Madrid, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka EU, ki vsebuje besedni element „Freggo“ – Prijava št. 7 606 064

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 17. februarja 2016 v zadevi R 919/2015-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO (in drugi stranki v postopku pred Uradom) naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.
-

Tožba, vložena 13. maja 2016 – Yanukovych/Svet**(Zadeva T-244/16)**

(2016/C 243/55)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kijev, Ukrajina) (zastopnik: T. Beazley, QC)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta (SZVP) 2016/318 z dne 4. marca 2016 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2016, L 60, str. 76) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, razglasi za ničen;
- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2016/311 z dne 4. marca 2016 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2016, L 60, str. 1), ker ne razveljavlja Uredbe št. 208/2014, v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, razglasi za nično;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Svet Evropske unije (v nadaljevanju: Svet) ni imel pravne podlage za sprejetje izpodbijanih ukrepov. Prvič, izpodbijana ukrepa ne izpolnjujeta pogojev, da bi se Svet lahko oprl na člen 29 PEU. Med drugim: (i) cilja, ki ju je izrecno navedel Svet (krepitev načela pravne države in spoštovanja človekovih pravic v Ukrajini), sta le prazni navedbi in legitimno ne moreta biti veljavna podlaga za ta ukrepa; (ii) podlaga, na katero se Svet opira, ni zadostno povezana z ravno sodnega nadzora, ki se zahteva v teh okoliščinah; in (iii) naložitev omejevalnih ukrepov tožeči stranki v bistvu podpira in legitimira ravnanje nove ukrajinske oblasti, ki ogroža pravico do poštenega sojenja in načelo pravne države ter ki krši ali je pripravljena sistematično kršiti človekove pravice. Drugič, pogoji, v skladu s katerimi se je mogoče sklicevati na člen 215 PDEU, niso bili izpolnjeni, ker ni bil na podlagi oddelka 2 naslova V PEU sprejet nobene veljaven sklep. Tretjič, ni zadostne povezave za uporabo člena 215 PDEU proti tožeči stranki.
2. Drugi tožbeni razlog: Svet je zlorabil pooblastila. Dejanski cilj Sveta pri izvajanju izpodbijanih ukrepov je ugoditi trenutni ukrajinski oblasti (da bo Ukrajina z Evropsko unijo vzpostavila tesnejše odnose), ne pa cilji/razlogi, ki so navedeni v izpodbijanih ukrepih.
3. Tretji tožbeni razlog: obrazložitev je neustrezna. „Obrazložitev“, ki je v izpodbijanih ukrepih podana v zvezi z vključitvijo tožeče stranke, je (poleg tega da je napačna) stereotipna, neustrezna in ni dovolj konkretna.
4. Četrty tožbeni razlog: tožeča stranka v zadevnem času ni izpolnjevala meril za vpis.
5. Peti tožbeni razlog: Svet je z vključitvijo tožeče stranke v izpodbijana ukrepa storil očitno napako pri presoji. Svet je je s ponovnim vpisom tožeče stranke – ne glede na očitno razliko med „obrazložitvijo“ in upoštevni merili za vpis – storil očitno napako.

6. Šesti tožbeni razlog: tožeči stranki je bila kršena pravica do obrambe in/ali ji ni bilo zagotovljeno učinkovito sodno varstvo. Svet se med drugim pred ponovnim vpisom ni posvetoval s tožečo stranko, tožeči stranki tudi ni bila dana primerna ali pravična možnost, da bodisi popravi napake bodisi predloži informacije v zvezi z njenimi osebnimi okoliščinami.
7. Sedmi tožbeni razlog: lastninska pravica tožeče stranke iz člena 17(1) Listine EU o temeljnih človekovih pravicah je bila kršena, ker sta izpodbijana ukrepa med drugim neupravičena in pomenita nesorazmerno omejitev te pravice, ker med drugim: (i) nič ne kaže na to, da so bila sredstva, ki naj bi jih tožeča stranka zlorabila, prenesena izven Ukrajine; in (ii) ni niti nujno niti primerno zamrzniti vseh sredstev tožeče stranke, saj so ukrajinski organi določili znesek izgub, ki naj bi se jih zahtevalo v okviru v kazenskih postopkov zoper tožečo stranko.

Tožba, vložena 13. maja 2016 – Yanukovych/Svet

(Zadeva T-245/16)

(2016/C 243/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukrajina) (zastopnik: T. Beazley, QC)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta (SZVP) 2016/318 z dne 4. marca 2016 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2016 L 60, str. 76) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, razglasi za ničen;
- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2016/311 z dne 4. marca 2016 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2016 L 60, str. 1), ker ne razveljavlja Uredbe št. 208/2014, v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, razglasi za nično;
- Svetu naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Svet Evropske unije (v nadaljevanju: Svet) ni imel pravne podlage za sprejetje izpodbijanih ukrepov. Argumenti v utemeljitev tega in preostalih tožbenih razlogov so sledeči. Izpodbijana ukrepa ne izpolnjujeta pogojev, da bi se Svet lahko oprl na člen 29 PEU. Ta izpodbijana ukrepa nista v skladu s cilji, ki so izrecno navedeni Sklepu Sveta (SZVP) 2016/318 (načelo pravne države in spoštovanje človekovih pravic v Ukrajini). Z izpodbijanimi ukrepoma se v resnici posega v načelo pravne države in v človekove pravice, ker se z njima podpira oblast, ki, gledano z zgodovinskega vidika, ni spoštovala človekovih pravic ali načela pravne države. Svet se ne more veljavno opreti na odločitve ukrajinskega generalnega državnega tožilstva ali ukrajinskih sodišč, tudi zato, ker niso niti neodvisni niti nepristranski in so podvrženi političnim vplivom trenutne ukrajinske oblasti. Ukrajinski organi so domnevo nedolžnosti, ki bi morala veljati za toženo stranko, večkrat kršili.
2. Drugi tožbeni razlog: Svet je zlorabil pooblastila. Svet je z izvajanjem izpodbijanih sklepov želel in želi ugoditi trenutni ukrajinski oblasti ter povečati svoj politični vpliv na to oblast, kar ni ustrezna uporaba zadevnih pooblastil.

3. Tretji tožbeni razlog: Svet ni podal ustrezne in zadostne obrazložitve, ampak se je omejil na stereotipne in nenatančne navedbe.
 4. Četrty tožbeni razlog: tožeča stranka v zadevnem času ni izpolnjevala meril za vpis. Gradivo, na katerega se je oprl Svet, ni bil dovolj trdna dejanska podlaga za vpis tožeče stranke.
 5. Peti tožbeni razlog: Svet je z vključitvijo tožeče stranke v izpodbijana ukrepa storil očitno napako pri presoji. Svet ni imel konkretnih, dejansko zanesljivih in konsistentnih dokazov za utemeljitev izpodbijanih ukrepov in nad omejenim gradivom, s katerim je razpolagal, ni opravil dovolj strogega nadzora.
 6. Šesti tožbeni razlog: pravica tožeče stranke do obrambe je bila kršena in/ali ji ni bilo zagotovljeno učinkovito sodno varstvo. Svet se med drugim pred sprejetjem izpodbijanih ukrepov ni posvetoval s tožečo stranko in tej tudi ni bila dana primerna ali pravična možnost, da bodisi popravi napake bodisi predloži upoštevne informacije.
 7. Sedmi tožbeni razlog: lastninska pravica tožeče stranke iz člena 17(1) Listine EU o temeljnih človekovih pravicah je bila kršena.
-

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 5. aprila 2016 – ZZ/EIB

(Zadeva F-19/16)

(2016/C 243/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnika: A. Senes in L. Payot, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka (EIB)

Predmet in opis spora

Povračilo škode z obrestmi tožeči stranki za domnevno izgubo pokojninskih pravic ali, podredno, ponovna vzpostavitev pokojninskih pravic, ki naj bi jih izgubila v nacionalnem sistemu, ko so bile te pravice prenesene v pokojninski sistem tožene stranke, z obrestmi

Predlogi tožeče stranke

- Evropski investicijski banki naj se naloži, da povrne škodo, ki je tožeči stranki nastala zaradi izgube njenih pokojninskih pravic, v višini 55 641,17 EUR skupaj z obrestmi po veljavni obrestni meri, izračunani retroaktivno, kot če bi bil prvotni prenos opravljen v zvezi s celotnim zneskom njenih pokojninskih pravic pri Istituto Nazionale della Previdenza Sociale, ko je bil podan prvotni zahtevek za prenos;
 - podredno, EIB naj se naloži, naj ZZ v mesecih, ki dajejo pravico do pokojnine, takoj vrne 55 641,17 EUR skupaj z obrestmi po veljavni obrestni meri, izračunani retroaktivno, kot če bi bil prvotni prenos opravljen v zvezi s celotnim zneskom njenih pokojninskih pravic pri Istituto Nazionale della Previdenza Sociale. V tem primeru se predlaga, naj se izračuni opravijo v skladu s členom 71.1.1. pravil o pokojninskem sistemu za zaposlene na EIB;
 - EIB naj se naloži, da sprejme vsak drug ukrep, za katerega bi Splošno sodišče menilo, da je primeren;
 - EIB naj se naloži, da nosi stroške tega postopka, ki so ocenjeni na 3 000 EUR.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL